

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2020/2184 IRÁNYELVE

(2020. december 16.)

az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről

(átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A 98/83/EK tanácsi irányelvet ⁽⁴⁾ több alkalommal jelentős mértékben módosították ⁽⁵⁾. Mivel további módosítások szükségesek, az irányelvet az áttekinthetőség érdekében célszerű átdolgozni.
- (2) A 98/83/EK irányelv jogi keretet hozott létre annak érdekében, hogy a víz egészségességének és tisztaságának biztosítása által óvja az emberi egészséget az emberi fogyasztásra szánt víz szennyezettsége által okozott káros hatásoktól. Ezen irányelvnek ugyanezt a célt kell szolgálnia, és javítania kell az ilyen vízhez való, mindenki számára biztosított hozzáférést az Unióban. E cél érdekében uniós szinten van szükség azoknak a minimumkövetelményeknek a meghatározására, amelyeknek az e célra szánt víznek meg kell felelnie. A tagállamoknak meg kell hozniuk az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz ne tartalmazzon olyan mennyiségben vagy koncentrációban semmilyen mikroorganizmust, parazitát, illetve anyagot, amely bizonyos esetekben az emberi egészségre potenciális veszélyt jelent, és biztosítaniuk kell, hogy e víz megfeleljen az említett minimumkövetelményeknek.

⁽¹⁾ HL C 367., 2018.10.10., 107. o.⁽²⁾ HL C 361., 2018.10.5., 46. o.⁽³⁾ Az Európai Parlament 2019. március 28-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2020. október 23-i álláspontja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2020. december 15-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).⁽⁴⁾ A Tanács 98/83/EK irányelve (1998. november 3.) az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről (HL L 330., 1998.12.5., 32. o.).⁽⁵⁾ Lásd a VI. melléklet A. részét.

- (3) A természetes ásványvizeket és a gyógyszernek minősülő vizeket ki kell zárni ennek az irányelvnek a hatálya alól, mivel az említett típusú vizek a 2009/54/EK ⁽⁶⁾, illetve a 2001/83/EK ⁽⁷⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv hatálya alá tartoznak. A 2009/54/EK irányelv azonban a természetes ásványvizekre és a forrásvizekre egyaránt vonatkozik, és csak az előbbi kategóriát kell kizárni ezen irányelv hatálya alól. A 2009/54/EK irányelv 9. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban a forrásvizeknek meg kell felelniük ezen irányelvnek, a mikrobiológiai követelmények tekintetében pedig a forrásvizeknek meg kell felelniük a 2009/54/EK irányelvnek. A palackba vagy más zárt edényzetbe töltött, értékesítésre, vagy élelmiszer gyártásában, készítésében vagy kezelésére való felhasználásra szánt, emberi fogyasztásra szánt víznek főszabály szerint továbbra is meg kell felelnie ezen irányelvnek a megfelelési pontig, vagyis a csapig, és azt a pontot követően az említett vizet a 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁸⁾ megfelelően élelmiszernek kell tekinteni, amennyiben azt emberi fogyasztásra szánták, illetve ésszerűen arra lehet számítani, hogy az emberi fogyasztásra kerül.

Ezen túlmenően azon élelmiszer-vállalkozók számára, akik olyan saját vízforrással rendelkeznek, amelyet vállalkozásuk meghatározott céljaira használnak fel, lehetőséget kell biztosítani arra, hogy mentességet kapjanak ezen irányelv alól, feltéve, hogy – különösen a veszélyelemzés és a kritikus szabályozási pontok elvének szempontjából – teljesítik a vonatkozó kötelezettségeket, és meg hozzák az élelmiszerről szóló vonatkozó uniós jogszabályok szerinti korrekciós intézkedéseket. Azon élelmiszer-vállalkozóknak, akik saját vízforrással rendelkeznek, és vízszolgáltatóként járnak el, a többi vízszolgáltatóval azonos módon meg kell felelniük ezen irányelvnek.

- (4) A vízhez való jogról szóló európai polgári kezdeményezés (a továbbiakban: a Right2Water kezdeményezés) lezárását követően a Bizottság uniós szintű nyilvános konzultációt indított, és elvégezte a 98/83/EK irányelv értékelését a célravezető és hatásos szabályozás (REFIT) tekintetében. Ennek alapján nyilvánvalóvá vált, hogy az említett irányelv bizonyos rendelkezéseit naprakésszé kell tenni. Négy fejlesztendő területet azonosítottak, nevezetesen a minőségen alapuló parametrikus értékek listáját, a kockázatalapú megközelítésre való korlátozott hagyatkozást, a fogyasztók tájékoztatására vonatkozó rendelkezések pontatlanságát, valamint az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő anyagok jóváhagyási rendszerei közötti egyenlőtlenségeket és ezen egyenlőtlenségek emberi egészséget érintő következményeit. Ezen túlmenően a Right2Water kezdeményezés külön problémaként azonosította azt a tényt, hogy a lakosság egy része – különösen a marginalizált csoportok – nem fér hozzá emberi fogyasztásra szánt vízhez, és az ilyen hozzáférés biztosítása az Egyesült Nemzetek 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendjének fenntartható fejlődési céljai közül a 6. cél szerinti kötelezettségvállalások egyike.

Az utolsó azonosított kérdés pedig a tudatosság általános hiánya a víz hálózati elszívárgásával kapcsolatban, ami a vízellátó infrastruktúra karbantartására és felújítására irányuló beruházások alacsony szintjére vezethető vissza, amint arra az Európai Számvevőszék „Az ivóvíz-irányelv végrehajtása: Bulgáriában, Magyarországon és Romániában javult a víz minősége és az ivóvízhez való hozzáférés, de továbbra is jelentősek a beruházási igények” című, 2017. július 5-i 12/2017. sz. különjelentése is rámutatott.

- (5) Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) Európai Regionális Irodája 2017-ben részletesen felülvizsgálta a 98/83/EK irányelvben meghatározott paraméterek és parametrikus értékek listáját annak megállapítása érdekében, hogy a műszaki és tudományos fejlődés fényében szükség van-e az említett lista kiigazítására. E felülvizsgálat eredményei alapján az enterális kórokozókat és a *Legionella*-t ellenőrzés alatt kell tartani, továbbá hat kémiai paramétert vagy paramétercsoportot fel kell venni e listába. A hat új paraméter vagy paramétercsoport közül négy esetében a közelmúlt egyéb tudományos szakvéleményei alapján és az elővigyázatosság elvének megfelelően a WHO által javasoltnál szigorúbb, de teljesíthető parametrikus értékeket kell megállapítani. Az új paraméterek egyike vonatkozásában csökkenteni kell a reprezentatív anyagok számát és ki kell igazítani az értéket. A krómra vonatkozó érték továbbra is WHO-felülvizsgálat alatt marad, és ezért 15 éves átmeneti időszakot kell engedélyezni a szigorúbb értékek alkalmazása előtt. A WHO továbbá három reprezentatív hormonháztartást zavaró vegyület tekintetében ajánlotta referenciaérték megállapítását adott esetben a hormonháztartást zavaró vegyületek fellelhetősége és kezelése hatékonyságának értékelése érdekében, amelyek a következők: biszfenol-A: 0,1 µg/l, nonil-fenol: 0,3 µg/l és béta-ösztradiol: 1 ng/l.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/54/EK irányelve (2009. június 18.) a természetes ásványvizek kinyeréséről és forgalmazásáról (HL L 164., 2009.6.26., 45. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/83/EK irányelve (2001. november 6.) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről (HL L 311., 2001.11.28., 67. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 178/2002/EK rendelete (2002. január 28.) az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.).

Az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) 2015. évi véleménye alapján azonban úgy határoztak, hogy e három vegyület közül az egyiket – a biszfenol-A-t – fel kell venni 2,5 µg/l egészségügyi parametrikus értékkel ebbe az irányelvbe. A nonil-fenolt és a béta-ösztadiolt pedig fel kell venni a Bizottság által ezen irányelv alapján összeállítandó megfigyelési listába.

- (6) Az ólom tekintetében a WHO a jelenlegi parametrikus érték megtartását ajánlotta, de megállapította, hogy a koncentrációt az észszerűen megvalósítható legalacsonyabb szinten kell tartani. Ezért lehetővé kell tenni a jelenlegi 10 µg/l érték fenntartását az ezen irányelv hatálybalépésének időpontjától számított 15 évig. Az ólomra vonatkozó parametrikus értéket legkésőbb ezen átmeneti időszak végéig 5 µg/l-re kell csökkenteni. Ezenkívül, mivel a házakban és épületekben meglévő ólomcsövek továbbra is problémát jelentenek, és mivel a tagállamok nem mindig rendelkeznek az e csövek cseréjének elrendeléséhez szükséges hatáskörrel, a házi vízelosztó rendszerekkel kapcsolatos kötelezettségek tekintetében az 5 µg/l továbbra is csak törekvésként megfogalmazott cél marad. Az ezen irányelvvel összhangban engedélyezendő, emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő valamennyi új anyag esetében azonban a csapnál kell az 5 µg/l értéket alkalmazni, függetlenül attól, hogy ezen anyagokat az ellátó- vagy a házi vízelosztó rendszerekben használják-e fel.
- (7) Az újonnan megjelenő vegyületeknek, például hormonháztartást zavaró vegyületeknek, gyógyszereknek és mikroműanyagoknak az emberi fogyasztásra szánt víz felhasználása révén az emberi egészségre gyakorolt hatásával kapcsolatban a lakosságban felmerülő növekvő aggodalmak, valamint az ellátási láncban újonnan megjelenő vegyületek kezelése érdekében megfigyelési listán alapuló mechanizmust kell bevezetni ebben az irányelvben. A megfigyelési listán alapuló mechanizmus lehetővé fogja tenni a növekvő aggályokra történő dinamikus és rugalmas reagálást. A megfigyelési listán alapuló mechanizmus ezenkívül lehetővé teszi majd az említett újonnan megjelenő vegyületeknek az emberi egészség szempontjából való relevanciájára, valamint a legmegfelelőbb monitorozási megközelítésekre és módszertanokra vonatkozó új ismeretek nyomán követését is. Ez az emberi fogyasztásra szánt vízre vonatkozó megfigyeléslista-mechanizmus a különféle vonatkozó uniós szakpolitikákra – így például az „Az Európai Unió környezetbe kerülő gyógyszerekkel kapcsolatos stratégiai megközelítése” című, 2019. március 11-i bizottsági közleményben, az „Az endokrin károsító anyagokra vonatkozó átfogó uniós keret felé” című, 2018. november 7-i bizottsági közleményben és az „Az Unió fenntartható vegyianyag-politikára vonatkozó stratégiája felé” című, 2019. június 26-i tanácsi következtetésekben foglaltakra – adott válasz részét képezi.
- (8) A WHO azt is ajánlotta, hogy három parametrikus érték esetében enyhítsenek az előírásokon, öt paramétert pedig töröljenek a paraméterek és parametrikus értékek 98/83/EK irányelvben meghatározott listájából. E változtatások közül azonban nem feltétlenül mind szükséges, mivel az (EU) 2015/1787 bizottsági irányelv⁽⁹⁾ által bevezetett kockázatalapú megközelítés lehetővé teszi a vízszolgáltatók számára, hogy egyes paramétereket bizonyos feltételek mellett töröljenek a monitorozandó paraméterek listájából. Az említett parametrikus értékeknek való megfelelést lehetővé tévő kezelési módszerek pedig már használatban vannak.
- (9) Az ezen irányelvben megállapított parametrikus értékek a rendelkezésre álló tudományos ismereteken és az elővigyázatosság elvén alapulnak, és kiválasztásuk annak érdekében történt, hogy biztosítsák az emberi fogyasztásra szánt víz egész életen át történő biztonságos fogyasztását, így biztosítva az egészség magas szintű védelmét.
- (10) Mind a mikrobiológiai, mind a kémiai kockázatok megelőzése érdekében egyensúlyt kell teremteni e kockázatok között, továbbá ebből a célból – a parametrikus értékek jövőbeli felülvizsgálatának fényében – az emberi fogyasztásra szánt vízre alkalmazandó parametrikus értékek meghatározását közegészségügyi megfontolásokra és kockázatértékelési módszerre kell alapozni.
- (11) Az indikátor paramétereknek nincs közvetlen közegészségügyi hatásuk. Ugyanakkor fontos eszközök, amelyek lehetővé teszik annak megállapítását, hogyan működnek az emberi fogyasztásra szánt víz kitermelésére és elosztására kialakított infrastuktúrák, valamint a víz minőségének értékelését. Az említett paraméterek elősegíthetik a vízkezelési zavarok azonosítását, és fontos szerepet játszanak a vízminőségbe vetett fogyasztói bizalom növelésében és fenntartásában. Ezért a tagállamoknak biztosítaniuk kell az ilyen paraméterek monitorozását.

⁽⁹⁾ A Bizottság (EU) 2015/1787 irányelve (2015. október 6.) az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló 98/83/EK tanácsi irányelv II. és III. mellékletének módosításáról (HL L 260., 2015.10.7., 6. o.).

- (12) Amennyiben a területükön az emberi egészség védelme érdekében szükséges, a tagállamokat kötelezni kell arra, hogy az elővigyázatosság elve alapján az I. mellékletben nem szereplő további paraméterekre vonatkozó értékeket határozzanak meg.
- (13) Az emberi fogyasztásra szánt biztonságos víz fogalma nemcsak azt jelenti, hogy a vízben nincsenek jelen káros mikroorganizmusok és anyagok, hanem azt is, hogy jelen vannak benne bizonyos természetes ásványok és esszenciális elemek, figyelembe véve, hogy az ásványi anyagoktól mentesített víz, illetve az esszenciális elemekben – így kalciumban és magnéziumban – túlzottan szegény víz hosszú távú fogyasztása veszélyeztetheti az emberi egészséget. Ezen ásványi anyagok bizonyos mennyiségének megléte szintén létfontosságú annak biztosításához, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz ne váljon sem agresszívvá, sem korrozívvá, továbbá hogy az ilyen víz íze javuljon. Ezen ásványok lágyított vagy ásványi anyagoktól mentesített vízben való minimális koncentrációját a helyi adottságok alapján lehetne mérlegelni.
- (14) A 98/83/EK irányelv csak korlátozott mértékben foglalkozott a megelőző jellegű biztonsági tervezéssel és a kockázatalapú elemekkel. A kockázatalapú megközelítés első elemeit 2015-ben vezették be az (EU) 2015/1787 irányelvvel, amely a tagállamok számára lehetővé tette az általuk létrehozott monitoring programoktól való eltérést, amennyiben megbízható kockázatértékeléseket végeznek, például a WHO Ivóvíz-minőségi Útmutatója (a továbbiakban: a WHO-Útmutató) alapján. A vízbiztonsági tervvel kapcsolatos megközelítést – többek között a kisközösségek számára – megállapító WHO-Útmutató és az ivóvízellátás biztonságára vonatkozó EN 15975-2 szabvány együtt alkotják azokat a nemzetközileg elismert alapelveket, amelyek az emberi fogyasztásra szánt víz kitermelése és elosztása, valamint az ilyen víz paramétereinek monitorozása és elemzése alapul. A kockázatalapú megközelítés említett, első elemeit ezen irányelvben fenn kell tartani.
- (15) Annak biztosítása érdekében, hogy a kockázatalapú megközelítés (EU) 2015/1787 irányelvvel bevezetett elemei ne csak a monitorozási szempontok esetében érvényesüljenek, valamint hogy az időt és az erőforrásokat a releváns kockázatokra és azok forrásánál végrehajtott költséghatékony intézkedésekre lehessen összpontosítani, elkerülve a nem releváns kérdésekre irányuló elemzéseket és erőfeszítéseket, helyénvaló bevezetni egy, a vízbiztonságra vonatkozó átfogó kockázatalapú megközelítést, amely kiterjed az ellátási lánc egészére a vízgyűjtő területtől a vízkivételi területen, a vízkezelésen, a víztároláson és -elosztáson át egészen a megfelelési pontig. E megközelítésnek a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁰⁾ keretében gyűjtött ismereteken és végrehajtott intézkedéseken kell alapulnia, és hatékonyabban figyelembe kell vennie az éghajlatváltozás vízkészletre gyakorolt hatását. Az említett kockázatalapú megközelítésnek három elemet kell magában foglalnia. Az első a vízkivételi pontok vízgyűjtő területeivel kapcsolatos veszélyek azonosítása (a továbbiakban: az emberi fogyasztásra szánt víz kivételi pontjai vízgyűjtő területeinek kockázatértékelése és kockázatkezelése), összhangban a WHO-Útmutatóval és a WHO vízbiztonsági tervezési kézikönyvével. A második a vízszolgáltató lehetősége arra, hogy a monitorozást a fő kockázatokhoz igazítsa és meg hozza az ellátási lánc tekintetében – a vízkivételtől, a vízkezelésen, a víztároláson át a vízelosztásig terjedően – azonosított kockázatok kezeléséhez szükséges intézkedéseket (a továbbiakban: az ellátórendszer kockázatértékelése és kockázatkezelése). A harmadik pedig a házi vízelosztó rendszerekből eredő potenciális kockázatok, mint például a *Legionella* vagy az ólomszennyezés értékelése (a továbbiakban: a házi vízelosztó rendszer kockázatértékelése), különös figyelmet fordítva az elsőbbségi létesítményekre. Ezeket az értékeléseket rendszeresen felül kell vizsgálni, többek között az éghajlattal kapcsolatos szélsőséges időjárási események, a vízkivételi területen az emberi tevékenységben bekövetkező változások, vagy a forrásokat érintő események nyomán. A kockázatalapú megközelítésnek biztosítania kell az illetékes hatóságok és a vízszolgáltatók közötti folyamatos információcserét.
- (16) A naponta átlagosan 10 m³ és 100 m³ közötti mennyiséget szolgáltató, vagy 50–500 főt ellátó vízszolgáltatókra háruló esetleges adminisztratív terhek csökkentése érdekében a tagállamok számára biztosítani kell annak lehetőségét, hogy az említett vízszolgáltatókat mentessék az ellátórendszer kockázatértékelésének elvégzése alól, feltéve, hogy sor kerül az ezen irányelv szerinti rendszeres monitorozásra. Ez alóli kivételként a kockázatalapú megközelítés végrehajtását hozzá kell igazítani a vizet sóalanító és az utasokat szállító tengeri hajók sajátos korlátaival. Az uniós lobogó alatt közlekedő hajók a nemzetközi vizeken történő hajózás során megfelelnek a nemzetközi szabályozási keretnek. Biztosítani kell, hogy elsőbbséget élvezzenek azok a hatályos nemzetközi szabályozások vagy nemzetközileg elismert szabványok, úgymint az Egyesült Államok közegészségügyi szolgálata által kidolgozott hajóhigiénés program, amelyek részletesebbek és szigorúbbak, és amelyek a nemzetközi vizeken tartózkodó hajókra vonatkoznak.

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

- (17) A vízkivételi pontok vízgyűjtő területeinek kockázatértékelése és kockázatkezelése során átfogó megközelítést kell alkalmazni, és az emberi fogyasztásra szánt víz kitermeléséhez szükséges kezelés mértékének csökkentését kell szem előtt tartani, például törekedni kell az emberi fogyasztásra szánt víz kivételére használt víztestek szennyezését vagy a szennyezés kockázatát okozó terhelések mérséklésére. Ennek érdekében a tagállamoknak jellemezniük kell a vízkivételi pontok vízgyűjtő területeit, valamint azonosítaniuk kell az esetleg a vízminőség romlásával járó veszélyeket és veszélyeseményeket, úgymint az említett vízgyűjtő területekkel kapcsolatos lehetséges szennyezőforrásokat.

Amennyiben az a veszélyek azonosításának fényében szükséges, a tagállamoknak monitorizniuk kell az általuk relevánsnak ítélt szennyező anyagokat, úgymint a 2000/60/EK irányelv alapján meghatározott nitrát, növényvédőszer vagy gyógyszerek esetében, illetve a vízkivételi területen való természetes előfordulásuk miatt, úgymint az arzén esetében, illetve a vízszolgáltatók bejelentései alapján, például egy adott paraméter koncentrációjának a nyersvízben való hirtelen növekedése esetében. Amennyiben a felszíni vizeket emberi fogyasztásra szánt víz céljára használják fel, a tagállamoknak a kockázatértékelés során különös figyelmet kell fordítaniuk a mikroműanyagokra és a hormonháztartást zavaró vegyületekre, úgymint a nonil-fenolra és a béta-ösztadiolra, és szükség esetén elő kell írniuk a vízszolgáltatók számára, hogy monitorozzák és szükség szerint kezeljék a megfigyelési listán szereplő ezen, illetve egyéb paramétereket is, amennyiben azok potenciális veszélyt jelentenek az emberi egészségre. Az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének megóvása érdekében az azonosított kockázatok megelőzésére vagy ellenőrzés alatt tartására irányuló kezelési intézkedéseket kell hozni a vízkivételi pontok vízgyűjtő területeinek kockázatértékelése alapján. Amennyiben valamely tagállam a veszélyek és veszélyesemények azonosítása során megállapítja, hogy egy paraméter nincs jelen egy adott vízkivételi pont vízgyűjtő területén, például mert az anyag sohasem fordul elő a felszín alatti víztestekben vagy a felszíni víztestekben, az adott tagállamnak tájékoztatnia kell az érintett vízszolgáltatókat, továbbá a tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy e vízszolgáltatók számára engedélyezze az ellátórendszer kockázatértékelésének elvégzése nélkül e paraméter monitorozási gyakoriságának csökkentését, vagy e paraméter törlését a monitorozandó paraméterek listájából.

- (18) A 2000/60/EK irányelv előírja a tagállamok számára, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz kivételére használt víztesteket azonosítsák és monitorozzák, valamint hogy megtegyék a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy elkerüljék az említett víztestek minőségének romlását, és ezzel csökkentsék az emberi fogyasztásra alkalmas víz kitermelése során szükséges vízkezelés mértékét. A párhuzamos kötelezettségek elkerülése érdekében a tagállamoknak a veszélyek és a veszélyesemények azonosítása során fel kell használniuk a 2000/60/EK irányelv 7. és 8. cikke, illetve más vonatkozó uniós jogszabályok alapján gyűjtött, a vízgyűjtő területek szempontjából reprezentatív, rendelkezésre álló monitorozási adatokat. Mindazonáltal azokban az esetekben, amikor az említett monitorozási adatok nem állnak rendelkezésre, a vonatkozó paraméterek, anyagok vagy szennyező anyagok monitorozhatók a vízgyűjtő területek jellemzésének támogatása és a potenciális kockázatok értékelése érdekében. Ezt a monitorozást a helyi adottságok és szennyezőforrások figyelembevételével kell elvégezni.
- (19) Az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének értékelése céljából ezen irányelv által megállapított parametrikus értékeknek azon a ponton kell megfelelni, ahol a víz az emberi fogyasztásra szánt víz vételezéséhez rendszerint használt csapokból kilép. Az emberi fogyasztásra szánt víz minőségét azonban befolyásolhatják a házi vízelosztó rendszerek. A WHO szerint az Unióban a *Legionella* a legnagyobb betegségterhet jelentő vízzel terjedő kórokozó. A meleg vizes rendszerek közvetítésével terjed, és belégzéssel fertőz, például zuhanyozás közben. Ezért egyértelműen a házi vízelosztó rendszerekhez kapcsolódik. Mivel észszerűtlenül magas költségekkel járna egy egyoldalú kötelezettség előírása minden magán- és nyilvános létesítmény monitorozására e kórokozó tekintetében, a házi vízelosztó rendszerek kockázatértékelése alkalmasabb e kérdés kezelésére. Az említett kockázatértékelés során figyelembe kell venni az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkező termékekből és anyagokból eredő potenciális kockázatokat is. A házi vízelosztó rendszerek kockázatértékelése során ezért többek között a tagállamok által azonosított elsőbbségi létesítmények – így például kórházak, egészségügyi intézmények, idősotthonok, gyermekgondozási létesítmények, iskolák, oktatási intézmények, szálláshelyek, éttermek, bárók, sport- és bevásárlóközpontok, szabadidős, rekreációs és kiállítási létesítmények, büntetés-végrehajtási intézmények és kempingek – monitorozására kell összpontosítani, és az említett kockázatértékelés keretében értékelni kell a házi vízelosztó

rendszerekből és a kapcsolódó termékekből és anyagokból eredő kockázatokat. A kockázatértékelés alapján a tagállamoknak minden szükséges intézkedést meg kell tenniük többek között annak biztosítása érdekében, hogy a WHO iránymutatásaival összhangban megfelelő ellenőrzési és kezelési intézkedések álljanak rendelkezésre, például betegségek kitörése esetén, valamint hogy a potenciálisan káros anyagok építési termékekből való migrációja ne veszélyeztesse az emberi egészséget.

- (20) A 98/83/EK irányelvnek a kezelés, a berendezések és az anyagok minőségbiztosítására vonatkozó rendelkezései nem jártak sikerrel az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkező termékekre vonatkozó egységes higiénés követelmények megteremtése terén. Ennek következtében a termékek nemzeti szintű jóváhagyása tagállamonként eltérő követelmények alapján zajlik. Ez megnehezíti és költségessé teszi a gyártók számára termékeik Unió-szerte történő forgalmazását, és magas költségekkel jár a tagállamok számára is. A fogyasztók és a vízszolgáltatók továbbá emiatt nehezen tudnak megbizonyosodni arról, hogy a termékek megfelelnek-e az egészségügyi követelményeknek. Az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő anyagokra vonatkozó harmonizált minimumkövetelmények ezen irányelvben történő meghatározása hozzá fog járulni az egész Unióban az egészségvédelem egységes szintjének eléréséhez, valamint a belső piac jobb működéséhez. Ezen túlmenően, az (EU) 2019/1020 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹¹⁾ általános uniós szintű piacfelügyeleti mechanizmust határoz meg a termékekre vonatkozóan annak biztosítása érdekében, hogy az uniós piacon csak olyan megfelelő termékek kerüljenek forgalomba, amelyek megfelelnek a közérdek – úgymint általában az egészség és a biztonság, a munkahelyi egészség és biztonság, a fogyasztók védelme, a környezetvédelem és a közbiztonság – magas szintű védelmét biztosító követelményeknek. Az említett rendelet kimondja, hogy ha új uniós harmonizációs jogszabály kerül elfogadásra, az említett jogszabály határozza majd meg, hogy az (EU) 2019/1020 rendelet alkalmazandó-e erre a jogszabályra is. Annak biztosítása érdekében, hogy megfelelő piacfelügyeleti intézkedéseket lehessen hozni az (EU) 2019/1020 rendelet hatálya alá még nem tartozó, de ezen irányelv által esetlegesen érintett termékek tekintetében, helyénvaló rendelkezni az említett rendelet e termékekre történő alkalmazásáról.
- (21) Az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő anyagok jellege befolyásolhatja az ilyen víz minőségét a potenciálisan káros anyagok migrációja, a mikroorganizmusok elszaporodásának elősegítése, illetve az ilyen víz szagának, színének vagy ízének befolyásolása révén. A 98/83/EK irányelv értékelése során megállapításra került az, hogy a kezelés, a berendezések és az anyagok minőségbiztosításával kapcsolatos rendelkezések túlságosan nagy jogi rugalmasságot biztosítottak, ami az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő anyagok vonatkozásában eltérő tagállami jóváhagyási rendszerek kialakulását eredményezte az Unióban. Emiatt egyértelműbb higiénés minimumkövetelményeket kell megállapítani az emberi fogyasztásra szánt víz kivételére, kezelésére, tárolására vagy elosztására szolgáló azon anyagok tekintetében, amelyeket az új objektumokban, illetve javítási munkák vagy felújítás esetén a meglévő objektumokban való felhasználásra szántak, annak biztosítására, hogy ezek az anyagok ne veszélyeztessék sem közvetlenül az emberi egészséget, ne befolyásolják kedvezőtlenül a víz színét, szagát, illetve ízét, ne segítsék elő a mikroorganizmusok vízben történő elszaporodását és ne eredményezzék a szennyező anyagok vízbe való kioldódását a rendeltetési céljuk alapján szükségesnél nagyobb mennyiségben. E célból ebben az irányelvben meg kell határozni az anyagokra vonatkozó egyedi higiénés minimumkövetelményeket a következők meghatározásával: a kiindulási anyagok, anyagösszetételek és összetevők vizsgálatára és elfogadására vonatkozó módszertanok, a kiindulási anyagok, anyagösszetételek és összetevők európai pozitív listái, a kiindulási anyagok, anyagösszetételek vagy összetevők európai pozitív listákra való felvételére vagy felvételük felülvizsgálatára vonatkozó módszerek és eljárások, valamint az európai pozitív listákon szereplő kiindulási anyagok, anyagösszetételek vagy összetevők kombinációjából készült termékekben használt végleges anyagok vizsgálatára és elfogadására vonatkozó eljárások és módszerek.

Az innováció akadályozásának elkerülése érdekében a Bizottságnak biztosítania kell, hogy ezek az eljárások arányosak legyenek, és ne rójanak indokolatlan terhet a gazdasági szereplőkre, így különösen a kis- és középvállalkozásokra. Ezeket az eljárásokat a lehetőségekhez mérten össze kell hangolni a termékekre vonatkozó hatályos uniós jogszabályokkal annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a gazdasági szereplőkre nehezedő kettős teher, amely arra kötelezi a szereplőket, hogy ugyanazon termék tekintetében eltérő megfelelőségértékeléseket végezzenek.

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1020 rendelete (2019. június 20.) a piacfelügyeletről és a termékek megfelelőségéről, valamint a 2004/42/EK irányelv, továbbá a 765/2008/EK és a 305/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 169., 2019.6.25., 1. o.).

- (22) Az európai pozitív listák az anyaggyártás során való felhasználásra engedélyezett anyagok – nevezetesen a szerves, cement típusú, fémes, zománc és kerámia vagy más szerves anyagok – típusának függvényében a kiindulási anyagokról, anyagösszetételekről vagy összetevőkről összeállított listák, és adott esetben magukban kell foglalniuk a rájuk vonatkozó felhasználási feltételeket és migrációs határértékeket is. Ahhoz, hogy valamely kiindulási anyag, anyagösszetétel vagy összetevő felkerüljön az európai pozitív listákra, meg kell követelni magának a kiindulási anyagnak, anyagösszetételnek vagy összetevőnek, a releváns szennyeződéseknek, valamint a rendeltetésszerű felhasználás során előreláthatóan bekövetkező reakcióknak és a keletkező bomlástermékeknek a kockázatértékelését. A kérelmező vagy a nemzeti hatóság által végzett kockázatértékelésnek ki kell terjednie az előrelátható legkedvezőtlenebb felhasználási körülmények között bekövetkező potenciális migráció, valamint a toxicitás által okozott egészségkockázatokra. Az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkező termékhez felhasználandó végleges anyag biztonságosságának biztosítása érdekében a kockázatértékelés alapján az európai pozitív listákban – amennyiben az szükséges – meg kell állapítani a kiindulási anyagra, anyagösszetételre vagy összetevőre vonatkozó előírásokat, valamint a kiindulási anyagra, anyagösszetételre vagy összetevőre vonatkozó használati, illetve mennyiségi korlátozásokat vagy migrációs határértékeket, a lehetséges szennyeződések és a reakciótermékek vagy összetevők.

Az első európai pozitív listák létrehozásához a kiindulási anyagok, anyagösszetételek és összetevők nemzeti pozitív listáit vagy más nemzeti rendelkezéseket, az ilyen nemzeti listák és rendelkezések megállapításához vezető módszertanokat, valamint az egyes kiindulási anyagokhoz, anyagösszetételekhez és összetevőkhöz kapcsolódó kockázatértékeléseket az 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹²⁾ alapján létrehozott Európai Vegyianyag-ügynökség (a továbbiakban: az ECHA) rendelkezésére kell bocsátani. Az ECHA-nak ezeket alapul véve összeállított listákra kell javaslatot tennie a Bizottság felé. Az ECHA-nak kellő időben felül kell vizsgálnia az első európai pozitív listákban szereplő anyagokat, anyagösszetételeket és összetevőket, és azokról véleményt kell nyilvánítani ahhoz, hogy a Bizottság a listákat az azok elfogadását követő 15 éven belül felülvizsgálhassa. Az európai pozitív listák naprakésszé tétele céljából az ECHA-nak véleményt kell nyilvánítani az anyagok, anyagösszetételek és összetevők listába való felvételéről, illetve onnan való törléséről.

- (23) A termékek ezen irányelv követelményeinek való megfelelése egységes vizsgálatának megkönnyítése érdekében a Bizottságnak fel kell kérnie az Európai Szabványügyi Bizottságot (CEN), hogy dolgozzon ki szabványokat az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkező termékek egységes vizsgálatára és értékelésére vonatkozóan. Az európai pozitív listák kidolgozása és naprakésszé tétele során a Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy az általa más uniós jogszabály alapján elfogadott vonatkozó jogi aktusok vagy szabványosítási megbízások összhangban legyenek ezen irányelvvel.
- (24) Ezen túlmenően legkésőbb kilenc évvel ezen irányelv átültetésének határidejét követően felül kell vizsgálni az ezen irányelv által bevezetett rendszer működését annak értékeléséhez, hogy Unió-szerte védelmet élvez-e az emberi egészség és megfelelő védelmet élvez-e az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkező, jóváhagyott anyagok felhasználásával előállított termékek belső piaca. Emellett fel kell mérni azt is, hogy szükség van-e további jogalkotási javaslatokra a tárgykörben, figyelembe véve különösen az 1935/2004/EK⁽¹³⁾ és a 305/2011/EU⁽¹⁴⁾ európai parlamenti és tanácsi rendelet értékelésének eredményét.
- (25) Az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő termékeknek az ezen irányelvvel összhangban jóváhagyott anyagból vagy anyagok kombinációjából kell állniuk. Ez az irányelv ugyanakkor kizárólag a termékekben felhasznált anyagoknak az emberi fogyasztásra szánt víz minőségére gyakorolt hatásához kapcsolódó egészségügyi és higiénés szempontjaival, valamint a végső termékek megfelelőségének vizsgálatára és minőségellenőrzésére vonatkozó szabályokkal foglalkozik. Ez az irányelv nem foglalkozik olyan más követelményekkel – például a termékek teljesítményének kifejezésére vonatkozó szabályokkal vagy szerkezeti biztonságra vonatkozó szabályokkal –, amelyeket uniós harmonizációs jogszabályok – például a 305/2011/EU rendelet vagy az (EU) 2016/426 európai

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1935/2004/EK rendelete (2004. október 27.) az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokról és tárgyokról, valamint a 80/590/EGK és a 89/109/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 338., 2004.11.13., 4. o.).

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 305/2011/EU rendelete (2011. március 9.) az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 88., 2011.4.4., 5. o.).

parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁵⁾ – esetlegesen szabályoznak vagy amelyek e jogszabályokból erednek. Az ezen irányelv alapján harmonizált egészségügyi és higiénés kockázati szempontok, valamint az uniós harmonizációs jogszabályokban kezelt biztonsági vagy egyéb kockázati szempontok együttes fennállása nem teremtené ellentmondást, feltéve, hogy a lefedett kockázatok között nem volt átfedés. A 305/2011/EU rendelet és ezen irányelv között lehetséges ellentmondás áll fenn, mivel a 305/2011/EU rendelet I. melléklete az építményekre vonatkozó egyik alapvető követelményként sorolja fel a veszélyes anyagok, valamint az ivóvízre más módon káros hatású anyagok ivóvízbe történő kioldódásának elkerülését. Ez az átfedés azonban nem realizálódik, ha a 305/2011/EU rendelet értelmében nem adnak ki szabványosítási megbízást az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő termékek egészségügyi és higiénés szempontjaira vonatkozóan.

- (26) Uniós szinten biztosítani kell az ezen irányelv emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő anyagokkal kapcsolatos műszaki, tudományos és adminisztratív vonatkozásaira irányuló hatékony döntéshozatalt, valamint azok összehangolását és kezelését. Az ECHA-nak el kell látnia az ezen irányelvben meghatározott feladatokat az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő anyagok és anyagösszetételek értékelése tekintetében. Következésképpen az ECHA 1907/2006/EK rendelet 76. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján létrehozott kockázatértékelési bizottságának vélemények kibocsátásával kell segítenie az ezen irányelv által az ECHA-ra ruházott bizonyos feladatok ellátását.
- (27) A vízkezelő vegyszereket és a szűrőanyagokat fel lehetne használni a nyersvíz kezelésére annak érdekében, hogy emberi fogyasztásra alkalmas vizet lehessen előállítani. A vízkezelő vegyszerek és a szűrőanyagok azonban kockázatot is jelenthetnek az emberi fogyasztásra szánt víz biztonságossága szempontjából. Ennélfogva a fogyasztók egészségére gyakorolt káros hatások elkerülése érdekében az emberi fogyasztásra szánt víz kezelésére és fertőtlenítésére szolgáló eljárásokkal biztosítani kell, hogy a vízkezelő vegyszerek és a szűrőanyagok hatékonyak és biztonságosak legyenek, és azokat szabályszerűen használják. A vízkezelő vegyszereket és a szűrőanyagokat ezért a jellemzőik, a higiénés követelmények és a tisztaság szempontjából értékelni kell, és legfeljebb az emberi egészséggel kapcsolatos kockázatok elkerüléséhez szükséges mértékben szabad használni. A vízkezelő vegyszerek és a szűrőanyagok nem segíthetik elő a mikroorganizmusok elszaporodását, kivéve, ha az szándékolt, például a mikrobiológiai denitrifikáció elősegítésének céljára.

A tagállamoknak az 528/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁶⁾ sérelme nélkül és – amennyiben rendelkezésre állnak – a meglévő európai szabványok használatával garantálniuk kell a vízkezelő vegyszerek és a szűrőanyagok minőségbiztosítását. Alapvetően fontos annak biztosítása, hogy minden, az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkező terméken, valamint a kémiai reagensek és a szűrőanyagok tárolóedényein a forgalomba hozatalkor tisztán olvasható és eltávolíthatatlan jelölés tájékoztassa a fogyasztókat, a vízszolgáltatókat, a beszerelést végzőket, a hatóságokat és a szabályozó szerveket arról, hogy az árucikk alkalmas az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkező felhasználásra. Ezen túlmenően, az 528/2012/EU rendelettel összhangban a tagállamok korlátozhatják vagy megtilthatják a biocid termékek lakossági ivóvízellátásban való felhasználását, ideértve a magánellátásokat is.

- (28) Az emberi fogyasztásra szánt víz lehetséges ólomtartalmának minimalizálása céljából a házi vízelosztó rendszerek ólomból készült alkotóelemeit ki lehet cserélni, különösen a meglévő objektumok javítási és felújítási munkái során. Ezen alkotóelemeket olyan anyagokkal kell helyettesíteni, amelyek megfelelnek az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő anyagokra vonatkozóan ezen irányelvben megállapított minimumkövetelményeknek. E folyamat felgyorsítása érdekében a tagállamoknak intézkedéseket kell fontolóra venniük és adott esetben meghozniuk a meglévő házi vízelosztó rendszerekben lévő, ólomból készült alkotóelemek cseréjére, amennyiben az gazdaságilag és műszakilag megvalósítható.

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/426 rendelete (2016. március 9.) a gáz halmazállapotú tüzelőanyag égetésével üzemelő berendezésekről és a 2009/142/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 81., 2016.3.31., 99. o.).

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 528/2012/EU rendelete (2012. május 22.) a biocid termékek forgalmazásáról és felhasználásáról (HL L 167., 2012.6.27., 1. o.).

- (29) Minden tagállam köteles gondoskodni monitoring programok létrehozásáról annak ellenőrzésére, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz megfelel-e ezen irányelv előírásainak. Az ezen irányelv alkalmazásában végzendő monitorozások legnagyobb részét a vízszolgáltatók fogják végrehajtani. A vízszolgáltatók számára bizonyos fokú rugalmasságot kell biztosítani azon paraméterek tekintetében, amelyeket az ellátórendszer kockázatértékelésének és kockázatkezelésének keretében monitoroznak. Ha egy paramétert nem észlelnek, akkor a vízszolgáltatók számára lehetővé kell tenni a monitorozási gyakoriság csökkentését vagy az adott paraméter monitorozásának végleges leállítását. Az ellátórendszer kockázatértékelését és kockázatkezelését a legtöbb parameter tekintetében el kell végezni. Az alapvető paramétereket azonban egy meghatározott minimális gyakorisággal mindenkor monitorozni kell. Ez az irányelv elsősorban a megfelelőségi ellenőrzések céljára állapítja meg a monitorozási gyakoriságot, és csak korlátozott rendelkezéseket tartalmaz az üzemeltetés monitorozására vonatkozóan. A vízkezelés megfelelő működésének biztosítása érdekében azonban további üzemeltetési monitorozásra lehet szükség. Az ilyen további monitorozást a vízszolgáltatók mérlegelésétől függően kell elvégezni. E tekintetben a vízszolgáltatók hagyatkozhatnak a WHO-Útmutatóra és a WHO vízbiztonsági tervezési kézikönyvére.
- (30) Valamennyi vízszolgáltatónak alkalmaznia kell a kockázatalapú megközelítést, így a kis méretű vízszolgáltatóknak is, mivel a 98/83/EK irányelv értékelése hiányosságokat tárt fel az említett szolgáltatók általi végrehajtása terén, olykor a szükségtelen monitorozási műveletek költségei miatt. A kockázatalapú megközelítés alkalmazása során figyelembe kell venni a biztonsági megfontolásokat.
- (31) Az ezen irányelv által előírt követelményeknek való meg nem felelés esetén az érintett tagállamnak haladéktalanul meg kell vizsgálnia az okokat, és biztosítania kell a szükséges korrekciós intézkedések mielőbbi meghozatalát a szolgáltatott víz minőségének helyreállítása érdekében. Amennyiben a vízellátás potenciális veszélyt jelent az emberi egészségre, az ilyen víz szolgáltatását meg kell tiltani vagy használatát korlátozni kell. Ezenkívül abban az esetben, ha a mikrobiológiai és kémiai paraméterekkel kapcsolatos értékekre vonatkozó minimumkövetelmények nem teljesülnek, a tagállamoknak a meg nem felelést az emberi egészséget fenyegető potenciális veszélynek kell tekinteniük, kivéve, ha a meg nem felelés jelentéktelennek minősül. Abban az esetben, ha az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének helyreállításához korrekciós intézkedésre van szükség, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 191. cikkének (2) bekezdésével összhangban előnyben kell részesíteni azokat az intézkedéseket, amelyek a problémát annak forrásánál orvosolják.
- (32) A tagállamokat fel kell hatalmazni arra, hogy bizonyos feltételek mellett és kellően indokolt esetben továbbra is eltérést engedélyzhessenek ezen irányelv alól, és e tekintetben szükség van az ilyen eltérések megfelelő kereteinek kialakítására azzal a feltétellel, hogy azok nem képezhetnek potenciális veszélyt az emberi egészségre nézve, továbbá azzal a feltétellel, hogy az emberi fogyasztásra szánt vízzel történő ellátást az érintett területen nem lehet más egyszerű eszközökkel biztosítani. Az említett eltéréseket konkrét esetekre kell korlátozni. A tagállamok által a 98/83/EK irányelv alapján engedélyezett és ezen irányelv átültetési határidejének lejártakor még alkalmazandó eltéréseket továbbra is alkalmazni kell érvényességük végéig, ezen irányelv szerinti megújításukra pedig csak akkor kerülhet sor, ha még nem engedélyeztek második eltérést.
- (33) A Bizottság a „Minden embernek joga van a vízhez és a megfelelő higiéniés körülményekhez! A víz közjó, nem árucikk!” című európai polgári kezdeményezésről szóló, 2014. március 19-i közleményében felkérte a tagállamokat, hogy a WHO-ajánlásoknak megfelelően valamennyi polgár számára biztosítsanak hozzáférést egy minimális igényeket kielégítő vízellátáshoz. Kötelezettséget vállalt arra is, hogy „környezetvédelmi politikája révén javítsa a teljes népesség biztonságos ivóvízhez való hozzáférését”. Ez megfelel a 6. fenntartható fejlődési célnak és az ahhoz tartozó célkitűzésnek, amely „a biztonságos és megfizethető ivóvízhez való egyetemes és méltányos hozzáférés biztosítása mindenki számára”. Ezért a vízhez való hozzáférés minőséghez és rendelkezésre álláshoz kapcsolódó aspektusainak kezelése érdekében és a Right2Water kezdeményezésre való reagálás keretében, továbbá a szociális jogok európai pillére 20. alapelvének („mindenkinek joga van a jó minőségű alapvető szolgáltatásokhoz, többek között a vízellátáshoz”) végrehajtását támogatandó, a tagállamoknak nemzeti szinten kell foglalkozniuk a vízhez való hozzáférés ügyével, ugyanakkor a tagállamok némi mérlegelési jogkört élveznek az alkalmazandó intézkedések típusát illetően. Ezt olyan intézkedések révén kell megvalósítaniuk, amelyek célja, hogy javítsák az emberi fogyasztásra szánt vízhez való, mindenki számára biztosított hozzáférést, különösen kültéri és beltéri berendezések felszerelésével a közterületeken, ahol ez technikailag megvalósítható, továbbá olyan intézkedések révén is, amelyek célja a csapvíz használatának előmozdítása, például a közigazgatásokban és a középületekben az emberi fogyasztásra szánt víz díjmentes biztosításának vagy az éttermek, étkezdék és vendéglátóipari szolgáltatások igénybevevői számára díjmentes vagy alacsony szolgáltatási díj ellenében történő biztosításának ösztönzésével.

- (34) Az Unió és a tagállamok saját hatáskörükön belül kötelezettséget vállaltak a fenntartható fejlődési célok teljesítésére, ugyanakkor a tagállamok elsődleges felelősségeként jelölik meg az e célok teljesítése terén elért eredmények nemzeti, regionális és globális szintű nyomon követését és felülvizsgálatát. A fenntartható fejlődési célok némelyike és a vízhez való jog nem tartozik sem az uniós környezetvédelmi politika, sem az uniós szociálpolitika keretébe, amelyek korlátozottak és kiegészítő jellegűek. Az uniós hatáskör korlátainak szem előtt tartása mellett mindazonáltal helyénvaló annak biztosítása, hogy a tagállamoknak a vízhez való jog biztosítása melletti töretlen elkötelezettsége összhangban álljon ezen irányelvvel, ugyanakkor biztosítva legyen a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása is. A tagállamok e tekintetben jelenleg is jelentős erőfeszítéseket tesznek az emberi fogyasztásra szánt vízhez való hozzáférés javítása érdekében. Mindemellett a határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról szóló, 1992. évi egyezményhez csatolt, az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ EGB) és a WHO Európai Regionális Irodájának Víz és Egészség Jegyzőkönyvének – amelynek számos tagállam is részes fele – célja, hogy a jobb vízgazdálkodás és a vízzel kapcsolatos betegségek számának csökkentése révén védje az emberi egészséget. A tagállamok az említett jegyzőkönyv égisze alatt kidolgozott iránymutató dokumentumokat a vízhez való hozzáféréssel kapcsolatos szakpolitikai háttér és kiinduló helyzet értékelésére, valamint az emberi fogyasztásra szánt vízhez való, mindenki számára biztosított, méltányos hozzáférés javításához szükséges intézkedések meghatározására használhatják.
- (35) Az Európai Parlament a Right2Water európai polgári kezdeményezés nyomon követéséről szóló, 2015. szeptember 8-i állásfoglalásában ⁽¹⁷⁾ megállapította, hogy „a tagállamoknak különleges figyelmet kell fordítaniuk a társadalom kiszolgáltatott csoportjainak szükségleteire.” A kisebbségi, például roma és vándorló kultúrák – akár egy helyben letelepedettek, akár nem – sajátos helyzetét és különösen az emberi fogyasztásra szánt vízhez való hozzáférésük hiányát elismerte a „Jelentés a nemzeti romaintegrációs stratégiák uniós keretének végrehajtásáról” című, 2014. április 2-i bizottsági közlemény és a romák integrációját célzó hatékony tagállami intézkedésekről szóló, 2013. december 9-i tanácsi ajánlás is. Ebben a kontextusban helyénvaló, hogy a tagállamok különös figyelmet fordítsanak a kiszolgáltatott és marginalizált csoportokra, és a megfelelő intézkedések megtételével javítsák számukra az emberi fogyasztásra szánt vízhez való hozzáférést. A tagállamok azon jogának sérelme nélkül, hogy meghatározzák e csoportok fogalmát, fontos lenne, hogy e csoportokba beletartozzanak a menekültek, a nomád közösségek, a hajléktalanok és a kisebbségi – például roma és vándorló – kultúrák, akár egy helyben letelepedettek, akár nem. A hozzáférés javítását szolgáló említett intézkedéseket a tagállamok választhatják meg, ilyen intézkedés lehet az alternatív ellátórendszerek – úgymint egyéni vízkezelő berendezések – biztosítása, a víz szolgáltatása tartályok – úgymint tartálykocsik és ciszternák – használata révén és a táborok számára szükséges infrastruktúra biztosítása.
- (36) Ahhoz, hogy a fogyasztók jobban megismerjék a vízfogyasztás hatásait, könnyen hozzáférhető formában – például a közüzemi számláikon vagy okostelefon-alkalmazáson keresztül – tájékoztatást kell kapniuk az általuk évente fogyasztott vízmennyiségről, fogyasztásuk alakulásáról, a fogyasztásuknak az átlagos háztartási fogyasztással való összehasonlításáról – amennyiben ez az információ a vízszolgáltató rendelkezésére áll –, valamint az emberi fogyasztásra szánt víz literenkénti áráról, ezáltal lehetővé téve annak a palackozott víz árával való összehasonlítását.
- (37) A „Jólét bolygónk felélése nélkül” című, a 2020-ig tartó időszakra szóló hetedik környezetvédelmi cselekvési program ⁽¹⁸⁾ előírja, hogy a nyilvánosság számára nemzeti szinten hozzáférést kell biztosítani a környezetre vonatkozó egyértelmű információkhoz. A 98/83/EK irányelv csak az információkhoz való passzív hozzáférésről rendelkezett, vagyis a tagállamoknak csak azt kellett biztosítaniuk, hogy az információk rendelkezésre álljanak. Ezeket a rendelkezéseket most fel kell váltani annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztók könnyen – online, felhasználóbarát és személyre szabott módon – hozzáférhessenek a naprakész információkhoz. A fogyasztók számára továbbá lehetővé kell tenni, hogy indokolt kérésre más módon is hozzáférhessenek az információkhoz.
- (38) Az ezen irányelv alapján szolgáltatandó naprakész információknak magukban kell foglalniuk a monitoring programok eredményeit, az alkalmazott vízkezelő és fertőtlenítő módszerek típusaira vonatkozó információkat, információkat a parametrikus értékek emberi egészség szempontjából releváns túllépéséről, az ellátórendszer kockázateértékelésére és –kezelésére vonatkozó releváns információkat, tanácsadást a vízfogyasztás csökkentési lehetőségeiről és a pangó víz által okozott egészségkockázatok elkerülésének módjáról, valamint olyan további információt, amely a nyilvánosságnak hasznos lehet, például az egyes vízminőségi indikátorokra – mint például vas, keménység, ásványianyag-tartalom – vonatkozó információkat, amelyek gyakran befolyásolják a fogyasztókban a csapvízről kialakult képet. Ezen túlmenően az ivóvízzel kapcsolatos kérdésekre vonatkozó fogyasztói érdeklődésekre válaszul a fogyasztóknak kérésükre hozzáférést kell biztosítani a monitorozási eredményekkel és a túllépésekkel kapcsolatban rendelkezésre álló korábbi adatokhoz.

⁽¹⁷⁾ HL C 316., 2017.9.22., 99. o.

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1386/2013/EU határozata (2013. november 20.) a „Jólét bolygónk felélése nélkül” című, a 2020-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról (HL L 354., 2013.12.28., 171. o.).

- (39) A naponta legalább 10 000 m³-t szolgáltató vagy legalább 50 000 főt kiszolgáló vízszolgáltatókkal kapcsolatban további információkat kell a fogyasztók számára online elérhetővé tenni többek között a rendszerhatékonyságról, a szivárgás mértékeiről, a tulajdonosi szerkezetről és a díjszábsísi rendszerről.
- (40) A fogyasztók releváns információkkal kapcsolatos jobb tájékozottsága és a nagyobb átláthatóság várhatóan erősíteni fogja a polgárok számukra szolgáltatott vízbe és vízszolgáltatásokba vetett bizalmát, ami a csapvíz ivóvízként történő nagyobb mértékű fogyasztásához kell, hogy vezessen, ami pedig hozzájárul a műanyagfelhasználás és a hulladék mennyiségének, valamint az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkenéséhez, továbbá pozitívan befolyásolja az éghajlatváltozás mérséklését és az egész környezetet.
- (41) A monitorozási technikák javulásával egyre szembetűnőbb lett a szivárgások mértéke. A vízellátó infrastruktúra hatékonyságának javítása érdekében – többek között annak elkerülése végett, hogy túlzottan kiaknázzák az emberi fogyasztásra szánt víz szűkös erőforrásait – valamennyi tagállamnak fel kell mérnie a vízszivárgási szinteket, és amennyiben azok meghaladnak egy bizonyos küszöbértéket, csökkentenie kell azokat.
- (42) A 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁹⁾ célja, hogy a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, 1998. évi Aarhusi Egyezményrel ⁽²⁰⁾ (a továbbiakban: az Aarhusi Egyezmény) összhangban biztosítsa a tagállamokban a környezeti információkhoz való hozzáférést. Az Aarhusi Egyezmény széles körű kötelezettségekről rendelkezik, amelyek egyaránt vonatkoznak az ilyen információk kérésre történő rendelkezésre bocsátására és aktív terjesztésére. A 2007/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²¹⁾ szintén átfogó hatállyal rendelkezik, kiterjed a térinformatikai adatok megosztására, ideértve a különböző környezeti témákra vonatkozó adatkészleteket is. Fontos, hogy ezen irányelvnek az információhoz való hozzáférésre és az adatok megosztására vonatkozó rendelkezései kiegészítsék az említett irányelveket, és ne hozzanak létre különálló jogi szabályozást. Ezért ennek az irányelvnek a nyilvánosság tájékoztatásáról és a végrehajtás ellenőrzésével kapcsolatos tájékoztatásról szóló rendelkezései nem sérthetik a 2003/4/EK és a 2007/2/EK irányelvet.
- (43) A 98/83/EK irányelv nem állapított meg jelentéstételi kötelezettségeket a kis vízszolgáltatók számára. Ennek orvoslása érdekében, és tekintettel a végrehajtással és a megfeleléssel kapcsolatos információk szükségességére, ezen irányelvben egy új rendszert kell bevezetni, amelynek keretében a tagállamok feladata, hogy kizárólag releváns – például a parametrikus értékek túllépésével és a jelentős eseményekkel kapcsolatos – adatokat tartalmazó adatkészleteket hozzanak létre, tartsanak naprakészen és bocsássanak a Bizottság, valamint az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (a továbbiakban: az EEA) rendelkezésére. Ennek biztosítania kell, hogy az egyes szereplőkre háruló adminisztratív teher a lehető legkisebb maradjon. A nyilvános hozzáférést, a jelentéstételt és az adatok hatóságok közötti megosztását lehetővé tévő megfelelő infrastruktúra meglétének biztosítása érdekében a tagállamoknak a 2007/2/EK irányelvben és annak végrehajtási jogi aktaiban szereplő adatspecifikációkra kell támaszkodniuk.
- (44) A tagállamok által szolgáltatott adatok nemcsak a megfelelés ellenőrzéséhez szükségesek, hanem ahhoz is elengedhetetlenek, hogy a Bizottság figyelemmel kísérhesse és értékelhesse ezen irányelvet az általa kitűzött célok fényében, és egyúttal információt szolgáltatassanak ezen irányelv jövőbeni értékeléséhez a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodás ⁽²²⁾ 22. pontjának megfelelően. Ebben az összefüggésben szükség van olyan releváns adatokra, amelyek lehetővé teszik ezen irányelv hatékonyságának, eredményességének, relevanciájának és uniós hozzáadott értékének jobb értékelését, ebből következően szükséges olyan megfelelő jelentéstételi mechanizmusok meglétének biztosítása, amelyek indikátorként szolgálhatnak ezen irányelv későbbi értékeléséhez.
- (45) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás 22. pontja értelmében a Bizottságnak az ezen irányelv átültetésének időpontjától számított bizonyos időszakon belül el kell végeznie ezen irányelv értékelését. Ezen értékelésnek az ezen irányelv végrehajtása során szerzett tapasztalatokon és gyűjtött adatokon, valamint a rendelkezésre álló WHO-ajánlásokon és a vonatkozó tudományos, elemzési és epidemiológiai adatokon kell alapulnia.

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/4/EK irányelve (2003. január 28.) a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 41., 2003.2.14., 26. o.).

⁽²⁰⁾ HL L 124., 2005.5.17., 4. o.

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/2/EK irányelve (2007. március 14.) az Európai Közösségen belüli térinformációs infrastruktúra (INSPIRE) kialakításáról (HL L 108., 2007.4.25., 1. o.).

⁽²²⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (46) Ez az irányelv tiszteltben tartja az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert alapvető jogokat és elveket. Ez az irányelv különösen az egészségügyi ellátáshoz, az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokhoz való hozzáféréshez, a környezetvédelemhez és a fogyasztóvédelemhez kapcsolódó elveket kívánja előmozdítani.
- (47) Ezen irányelv hatékonysága és az emberi egészségnek az uniós környezetvédelmi politika keretében való védelmére irányuló célja megköveteli, hogy természetes vagy jogi személyek, illetve adott esetben szabályszerűen létrehozott szervezeteik bírósági eljárás során hivatkozassanak ezen irányelvre, és a nemzeti bíróságok az uniós jog elemeként figyelembe vehessék azt, többek között a nemzeti hatóságok határozatainak felülvizsgálata céljából. Ezenkívül a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 4. cikkének (3) bekezdésében megállapított lojális együttműködés elvének értelmében a tagállami bíróságok feladata, hogy biztosítsák a személyek uniós jogból eredő jogainak jogvédelmét. Az EUSZ 19. cikkének (1) bekezdése továbbá arra kötelezi a tagállamokat, hogy biztosítsák azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony jogvédelem biztosításához szükségesek.

Ez különösen érvényes egy olyan irányelvre, amelynek célja az emberi egészség megóvása az emberi fogyasztásra szánt víz bármilyen szennyeződésének káros hatásaival szemben. Ezenkívül az Aarhusi Egyezményrel összhangban az érintett nyilvánosság tagjai számára biztosítani kell az igazságszolgáltatáshoz való jogot, ezzel is védve a személyes egészséget és jóllétet lehetővé tévő környezethez való jogot. Az (EU) 2018/881 tanácsi határozatban ⁽²³⁾ a Bizottság felkérést kapott arra, hogy 2019. szeptember 30-ig készítsen tanulmányt, és adott esetben a tanulmány fényében 2020. szeptember 30-ig nyújtson be javaslatot az 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁴⁾ módosítására az Aarhusi Egyezmény Megfelelési Bizottsága által az ACCC/C/2008/32. számú ügyben tett megállapítások orvoslása céljából. A Bizottság az említett határidőn belül benyújtotta a tanulmányt, és az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i közleményében kijelentette, hogy „fontolóra fogja venni az aarhusi rendelet felülvizsgálatát, hogy azok a polgárok és nem kormányzati szervezetek, amelyek kétségekbe vonják valamely környezeti hatással bíró határozat jogszerűségét, jobban érvényesíteni tudják az uniós szintű közigazgatási és bírósági felülvizsgálathoz fűződő jogukat”. Fontos, hogy a Bizottság fellépjen annak érdekében is, hogy valamennyi tagállamban javuljanak a polgárok és nem kormányzati szervezetek lehetőségei az igazságszolgáltatáshoz való joguk érvényesítésére a nemzeti bíróságok előtt.

- (48) Ezen irányelvnek a tudományos és műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a szivárgási küszöbértékek megállapítására, az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő termékek megfelelőségértékelési eljárásának meghatározására, a kiindulási anyagok, anyagösszetételek vagy összetevők európai pozitív listákra való felvételére vagy onnan való törlésére irányuló, az ECHA-hoz benyújtandó kérelmek tekintetében alkalmazandó eljárás meghatározására, a vízzel érintkező termékeken feltüntetendő jelölések meghatározására, a mikroműanyagok mérésére szolgáló módszertan elfogadására, a III. melléklet módosítására, valamint a biszfenol-A I. melléklet B. részében szereplő parametrikus értékének módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodásban foglalt elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein. Ezen túlmenően a 98/83/EK irányelv I. melléklete C. részének 10. megjegyzésében foglalt, a radioaktív anyagok monitorozási gyakoriságának és monitorozási módszereinek meghatározására vonatkozó felhatalmazás a 2013/51/Euratom tanácsi irányelv ⁽²⁵⁾ elfogadása miatt feleslegessé vált, ezért azt el kell hagyni. A 98/83/EK irányelv III. melléklete A. részének második albekezdésében foglalt, az irányelv módosításaira vonatkozó felhatalmazásra sincs már szükség, ezért azt el kell hagyni.

⁽²³⁾ A Tanács (EU) 2018/881 határozata (2018. június 18.) a Bizottságnak az Aarhusi Egyezmény Megfelelési Bizottsága által az ACCC/C/2008/32. számú ügyben tett megállapítások kezelésével kapcsolatos uniós opciókra vonatkozó tanulmány, valamint az 1367/2006/EK rendeletet módosító európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat benyújtására való felkéréséről (HL L 155., 2018.6.19., 6. o.).

⁽²⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1367/2006/EK rendelete (2006. szeptember 6.) a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról (HL L 264., 2006.9.25., 13. o.).

⁽²⁵⁾ A Tanács 2013/51/Euratom irányelve (2013. október 22.) a lakosság egészségének az emberi fogyasztásra szánt vízben található radioaktív anyagokkal szembeni védelmére vonatkozó követelmények meghatározásáról (HL L 296., 2013.11.7., 12. o.).

- (49) Ezen irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a kiindulási anyagok, anyagösszetételek és összetevők vizsgálatára és elfogadására vonatkozó módszertanoknak, a kiindulási anyagok, anyagösszetételek és összetevők európai pozitív listáinak, valamint az ilyen kiindulási anyagokból, anyagösszetételekből és összetevőkből készült végleges anyagok vizsgálatára és elfogadására vonatkozó eljárásoknak és módszereknek az elfogadása tekintetében. A Bizottságra továbbá végrehajtási hatásköröket kell ruházni a tagállamok által szolgáltatandó és az EEA által összesítendő, ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatos adatok formátumának és azok ismertetése megjelenítési módjainak meghatározása tekintetében, valamint a megfigyelési lista létrehozása és naprakésszé tétele érdekében. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽²⁶⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (50) A 2008/99/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁷⁾ sérelme nélkül a tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meg kell hozniuk minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. A szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (51) Annak érdekében, hogy a vízszolgáltatók teljes adatkészlettel rendelkezzenek az ellátórendszer kockázatértékelésének és kockázatkezelésének megkezdésekor, az új paraméterek vonatkozásában hároméves átmeneti időszakot kell bevezetni. Ez lehetővé teszi majd a tagállamok számára, hogy az ezen irányelv átültetésének határidejét követő első három év alatt elvégezzék a veszélyek és veszélyesemények azonosítását, és adatokat biztosítsanak a vízszolgáltatóknak az új paraméterekről, és ezáltal elkerülhető legyen az, hogy a vízszolgáltatóknak szükségtelen monitorozásokat kelljen végezniük, ha az első veszély- és veszélyesemény-azonosítást követően megállapításra kerül, hogy valamely paramétert nem kell monitorozni. E három kezdeti év során a vízszolgáltatóknak mindazonáltal el kell végezniük az ellátórendszer kockázatértékelését, vagy az (EU) 2015/1787 irányelv alapján már korábban végrehajtott meglévő kockázatértékeléseket kell használniuk azon paraméterekhez, amelyek a 98/83/EK irányelv I. mellékletének részét képezték, mivel ezen irányelv hatálybalépésekor az adatok már hozzáférhetők lesznek a paraméterek tekintetében.
- (52) A 2013/51/Euratom irányelv különös rendelkezéseket határoz meg az emberi fogyasztásra szánt vízben található radioaktív anyagok monitorozása tekintetében. Ezért ebben az irányelvben nem szükséges előírni a radioaktivitásra vonatkozó parametrikus értékeket.
- (53) mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen az emberi egészség védelmét és az emberi fogyasztásra szánt vízhez való hozzáférés javítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a szükséges intézkedések léptéke és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (54) Az ezen irányelv belső jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek a korábbi irányelvekhez képest jelentősen módosultak. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvekből ered.
- (55) Ez az irányelv nem érinti a VI. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

⁽²⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽²⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/99/EK irányelve (2008. november 19.) a környezet büntetőjog általi védelméről (HL L 328., 2008.12.6., 28. o.).

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Célok

- (1) Ezen irányelv az Unióban mindenki számára elérhető, emberi fogyasztásra szánt víz minőségére vonatkozik.
- (2) Ezen irányelv céljai egyrészt az emberi egészség megóvása az emberi fogyasztásra szánt víz szennyezettsége által okozott káros hatásoktól annak biztosításával, hogy a víz egészséges és tiszta, másrészt az emberi fogyasztásra szánt vízhez való hozzáférés javítása.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „emberi fogyasztásra szánt víz”:
 - a) minden, eredeti állapotában vagy kezelés utáni állapotban levő, ivásra, főzésre, ételkészítésre vagy egyéb háztartási célra szánt víz mind köz-, mind magántulajdonban lévő létesítményekben, függetlenül annak eredetétől és attól, hogy szolgáltatása elosztóhálózatról vagy tartálykocsiból történik-e, illetve hogy azt palackba vagy más zárt edényzetbe töltik-e, a forrásvizet is beleértve;
 - b) bármely élelmiszer-vállalkozás által, emberi fogyasztásra szánt termékek vagy anyagok gyártásához, feldolgozásához, tartósításához vagy forgalmazásához használt minden víz;
2. „házi vízelosztó rendszer”: köz- vagy magántulajdonban lévő létesítményekben az emberi fogyasztásra szánt víz vételezéséhez rendszerint használt csapok és az elosztóhálózat között található vízvezetékek, szerelvények és berendezések, de csak abban az esetben, ha e vízvezetékek, szerelvények és berendezések a vonatkozó nemzeti jog értelmében nem tartoznak a vízszolgáltató ilyen minőségében meglévő felelősségi körébe;
3. „vízszolgáltató”: emberi fogyasztásra szánt vizet szolgáltató jogalany;
4. „elsőbbségi létesítmény”: a tagállamok által meghatározott olyan nem lakáscélú nagy létesítmény, ahol a vízzel összefüggő kockázatoknak potenciálisan kitett felhasználók száma nagy, különösen a közhasználatú nagy létesítmények;
5. „élelmiszer-vállalkozás”: a 178/2002/EK rendelet 3. cikkének 2. pontjában meghatározott élelmiszer-vállalkozás;
6. „élelmiszer-vállalkozó”: a 178/2002/EK rendelet 3. cikkének 3. pontjában meghatározott élelmiszer-vállalkozó;
7. „veszély”: vízben található olyan biológiai, kémiai, fizikai vagy radiológiai anyag, vagy a víz állapotának bármely egyéb olyan jellemzője, amely károsan hathat az emberi egészségre;
8. „veszélyesemény”: olyan esemény, amely az emberi fogyasztásra szánt vizet szolgáltató ellátórendszert érintő veszélyek keletkezésével vagy az ilyen veszélyek megszüntetésének elmulasztásával jár;
9. „kockázat”: egy veszélyesemény valószínűségének és a következmények súlyosságának kombinációja abban az esetben, ha a veszély és a veszélyesemény bekövetkezik az emberi fogyasztásra szánt vizet szolgáltató ellátórendszerben;
10. „kiindulási anyag”: olyan anyag, amelyet szándékosan adagolnak szerves anyagok, illetve cement típusú anyagokhoz szükséges keverékek előállításakor;
11. „anyagösszetétel”: fém, zománc, kerámia vagy más szervesetlen anyag kémiai összetétele.

3. cikk

Mentességek

(1) Ez az irányelv nem alkalmazandó:

- a) a 2009/54/EK irányelvben említettek szerint az illetékes hatóság által elismert természetes ásványvizekre; vagy
- b) a 2001/83/EK irányelv értelmében gyógyszernek minősülő vizekre.

(2) A vizet sótalánító, utasokat szállító és vízszolgáltatóként tevékenykedő tengeri hajókra csak ezen irányelv 1–6., valamint 9., 10., 13. és 14. cikkét, valamint vonatkozó mellékleteit kell alkalmazni.

(3) A tagállamok mentességet biztosíthatnak ezen irányelv hatálya alól:

- a) a kizárólag olyan célokra szolgáló vizek esetén, amelyek tekintetében az illetékes hatóságok meggyőződtek arról, hogy a víz minősége sem közvetve, sem közvetlenül nem gyakorol hatást az érintett fogyasztók egészségére;
- b) a napi átlagban 10 m³-nél kevesebb vizet szolgáltató vagy 50 főnél kevesebbet kiszolgáló magánellátásból származó, emberi fogyasztásra szánt víz esetén, kivéve, ha az ilyen vizet kereskedelmi vagy közszolgáltatáshoz kapcsolódó tevékenység keretében szolgáltatják.

(4) Azok a tagállamok, amelyek a (3) bekezdés b) pontjában meghatározott mentességeket alkalmazzák, biztosítják, hogy az érintett lakosság tájékoztatást kapjon az ilyen mentességek alkalmazásáról, valamint minden olyan intézkedésről, amely meghozható az emberi egészségre az emberi fogyasztásra szánt víz bármilyen szennyezettségéből származó negatív hatások elleni védelme érdekében. Ezen túlmenően, ha nyilvánvalóvá válik, hogy az ilyen víz minőségéből adódóan potenciális veszély jelentkezik az emberi egészségre, akkor az érintett lakosságot haladéktalanul megfelelő tanácsokkal kell ellátni.

(5) A tagállamok az élelmiszer-vállalkozás saját meghatározott céljaira felhasznált víz tekintetében mentesíthetik az élelmiszer-vállalkozókat ezen irányelv alól, amennyiben az illetékes nemzeti hatóságok meggyőződtek arról, hogy az ilyen víz minősége nem befolyásolhatja károsan a végső termék formában lévő élelmiszerek biztonságosságát, és feltéve, hogy ezen élelmiszer-vállalkozók vízellátása megfelel az élelmiszerről szóló vonatkozó uniós jogszabályok szerinti releváns kötelezettségeknek, különösen a veszélyelemzéssel és a kritikus szabályozási pontok elvével, valamint a korrekciós intézkedésekkel kapcsolatos eljárásokra előírt kötelezettségeknek.

A tagállamok biztosítják, hogy palackba vagy más zárt edényzetbe töltött, emberi fogyasztásra szánt vizet előállító gyártók eleget tegyenek az 1–5. cikknek, valamint az I. melléklet A. és B. részének.

Mindazonáltal, az I. melléklet A. részében foglalt minimumkövetelmények a 2009/54/EK irányelvben említett forrásvízre nem alkalmazandók.

(6) A kereskedelmi vagy közszolgáltatáshoz kapcsolódó tevékenység keretében napi átlagban 10 m³-nél kevesebb vizet szolgáltató, vagy 50 főnél kevesebbet kiszolgáló vízszolgáltatókra csak ezen irányelv 1–6. és 13., 14. és 15. cikkét, valamint vonatkozó mellékleteit kell alkalmazni.

4. cikk

Általános kötelezettségek

(1) Az egyéb uniós jogszabályok szerinti kötelezettségeik sérelme nélkül a tagállamok megteszik az emberi fogyasztásra szánt víz egészségességének és tisztaságának biztosításához szükséges intézkedéseket. Az ezen irányelvben előírt minimumkövetelmények szempontjából az emberi fogyasztásra szánt víz akkor egészséges és tiszta, ha teljesül valamennyi alábbi követelmény:

- a) az említett víz nem tartalmaz olyan mennyiségben vagy koncentrációban semmilyen mikroorganizmust, parazitát, illetve anyagot, amely az emberi egészségre potenciális veszélyt jelent;
- b) az említett víz megfelel az I. melléklet A., B. és D. részében foglalt minimumkövetelményeknek;
- c) a tagállamok minden további szükséges intézkedést megtettek az 5–14. cikknek való megfelelés érdekében.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv végrehajtására szolgáló intézkedések az elővigyázatosság elvén alapuljanak, és hogy azok hatására semmilyen körülmények között se közvetve, se közvetlenül ne váljon lehetővé az emberi fogyasztásra szánt víz meglévő minőségének romlása, illetve az emberi fogyasztásra szánt víz kitermeléséhez használt vizek szennyezettségének bárminemű növekedése.

(3) A 2000/60/EK irányelvvel összhangban a tagállamok gondoskodnak arról, hogy – az infrastrukturális szivárgási index (infrastructural leakage index – ILI) minősítési módszerét vagy más megfelelő módszert alkalmazva – értékelés készüljön a vízszivárgás mértékéről területükön, valamint a vízszivárgás csökkentése terén elérhető lehetséges javulásról. Az említett értékelés során figyelembe kell venni a vonatkozó közegészségügyi, környezetvédelmi, műszaki és gazdasági szempontokat, és annak legalább a napi átlagban legalább 10 000 m³ vizet szolgáltatató, vagy legalább 50 000 főt kiszolgáló vízszolgáltatókra ki kell terjednie.

Az értékelés eredményéről 2026. január 12-ig tájékoztatni kell a Bizottságot.

A Bizottság a 21. cikkel összhangban 2028. január 12-ig ezen irányelv kiegészítése céljából felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amelyben olyan, az ILI-n vagy más megfelelő módszeren alapuló küszöbértéket állapít meg, amelynek túllépésekor a tagállamoknak cselekvési tervet kell benyújtaniuk. Az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus kidolgozásakor a Bizottság a tagállami értékeléseket és az ezek alapján meghatározott átlagos uniós szivárgási mértéket veszi alapul.

A harmadik albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásának időpontjától számított két éven belül azok a tagállamok, amelyek szivárgási mértéke meghaladja a felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott küszöbértéket, cselekvési tervet nyújtanak be a Bizottságnak, amelyben megállapítják a szivárgási mértékük csökkentése érdekében meghozandó intézkedéseket.

5. cikk

Minőségi előírások

(1) A tagállamok meghatározzák az I. mellékletben foglalt paramétereknek az emberi fogyasztásra szánt vízre alkalmazandó értékeit.

(2) Az e cikk (1) bekezdése alapján meghatározott parametrikus értékek nem lehetnek az I. melléklet A., B., C. és D. részében foglalt értékeknél kevésbé szigorúak. Az I. melléklet C. részében foglalt paraméterek esetében az értékek meghatározása kizárólag monitorozási célból és a 14. cikkben foglalt követelmények teljesítésének biztosítása érdekében történik.

(3) A tagállam az I. mellékletben nem szereplő további paraméterekre értéket határoz meg, amennyiben a tagállam területének egészén vagy annak egy részén az emberi egészség védelme azt megkívánja. Az így meghatározott értékeknek legalább a 4. cikk (1) bekezdésének a) pontjában foglalt követelményeknek meg kell felelniük.

6. cikk

A megfelelési pont

(1) Az 5. cikkel összhangban meghatározott, az I. melléklet A. és B. részében felsorolt paraméterekhez tartozó parametrikus értékeknek teljesülniük kell:

- elosztóhálózathoz szolgáltatott emberi fogyasztásra szánt víz esetén a létesítményen vagy épületen belül azon a ponton, ahol a víz az emberi fogyasztásra szánt víz vételezéséhez rendszerint használt csapokból kilép;
- tartályból szolgáltatott emberi fogyasztásra szánt víz esetén azon a ponton, ahol a víz kilép a tartályból;
- palackba vagy más zárt edényzetbe töltött, emberi fogyasztásra szánt víz esetében azon a ponton, ahol a vizet a palackba vagy más zárt edényzetbe töltik;
- élelmiszer-vállalkozásnál használt emberi fogyasztásra szánt víz esetében azon a ponton, ahol az említett vállalkozásban a vizet használják.

(2) Az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában leírt emberi fogyasztásra szánt víz esetében akkor lehet úgy tekinteni, hogy a tagállamok teljesítik az e cikk, valamint a 4. cikk és a 14. cikk (2) bekezdése értelmében fennálló kötelezettségeiket, ha megállapítható, hogy az 5. cikkel összhangban meghatározott parametrikus értékeknek való megfelelés a házi vízelosztó rendszer vagy annak karbantartása miatt nem valósul meg, az elsőbbségi létesítmények tekintetében a 10. cikk sérelme nélkül.

(3) Amennyiben az e cikk (2) bekezdése szerinti helyzetben fennáll annak a kockázata, hogy az e cikk (1) bekezdése a) pontjának hatálya alá tartozó, emberi fogyasztásra szánt víz nem felel meg az 5. cikkel összhangban meghatározott parametrikus értékeknek, akkor a tagállamok mindazonáltal biztosítják, hogy:

- a) megfelelő intézkedések szülessenek a parametrikus értékeknek való meg nem felelés kockázatának csökkentésére vagy felszámolására – például tanácsadás az ingatlantulajdonosok számára az általuk megtehető bármely lehetséges korrekciós intézkedésről –, és szükség esetén egyéb intézkedések szülessenek, például olyan megfelelő kezelési technikák alkalmazása a víz jellegének vagy tulajdonságainak a megváltoztatására a víz szolgáltatását megelőzően, amelyekkel csökken vagy megszűnik annak a kockázata, hogy a víz a szolgáltatást követően nem felel meg a parametrikus értékeknek; és
- b) az érintett fogyasztók megfelelő tájékoztatást és tanácsokat kapjanak az általuk megtehető bármely további lehetséges korrekciós intézkedésről.

7. cikk

Az ivóvízbiztonság kockázatalapú megközelítése

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz szolgáltatása, kezelése és elosztása tekintetében kockázatalapú megközelítés érvényesüljön, amely a vízgyűjtő területtől a vízkivételen, a vízkezelésen, a víztároláson és a vízelosztáson át a 6. cikkben meghatározott megfelelési pontig az ellátási lánc egészére kiterjed.

A kockázatalapú megközelítésnek az alábbi elemeket kell magában foglalnia:

- a) az emberi fogyasztásra szánt víz kivételi pontjainak vízgyűjtő területeire vonatkozó kockázatértékelés és kockázatkezelés a 8. cikknek megfelelően,
- b) az egyes ellátórendszereknek – amelyek magukban foglalják az emberi fogyasztásra szánt víz kivételét, kezelését, tárolását és elosztását a szolgáltatási pontig – vízszolgáltatók által a 9. cikknek megfelelően végzett kockázatértékelése és kockázatkezelése;
- c) a házi vízelosztó rendszerek kockázatértékelése a 10. cikknek megfelelően.

(2) A tagállamok az emberi fogyasztásra szánt víz minőségével és a fogyasztók egészségével kapcsolatos, ezen irányelvben foglalt célkitűzések veszélyeztetése nélkül adaptálhatják a kockázatalapú megközelítés végrehajtását, amennyiben különösen korlátozóak a földrajzi körülmények, például a vízellátó terület távoli fekvése vagy annak korlátozott megközelíthetősége miatt.

(3) A tagállamok gondoskodnak a kockázatalapú megközelítés végrehajtásával kapcsolatos felelősségi körök érdekelt felek közötti világos és megfelelő elosztásáról a tagállamok által meghatározott módon. A felelősségi körök említett elosztása a tagállamok intézményi és jogi keretrendszeréhez igazodik.

(4) Az emberi fogyasztásra szánt víz kivételi pontjai vízgyűjtő területeinek kockázatértékelését és kockázatkezelését első alkalommal 2027. július 12-ig kell elvégezni. E kockázatértékelést és kockázatkezelést a 2000/60/EK irányelv 7. cikkében előírt követelményeket figyelembe véve legfeljebb hatéves, rendszeres időközönként felül kell vizsgálni és szükség esetén naprakésszé kell tenni.

(5) Az ellátórendszer kockázatértékelését és kockázatkezelését első alkalommal 2029. január 12-ig kell elvégezni. E kockázatértékelést és kockázatkezelést legfeljebb hatéves, rendszeres időközönként felül kell vizsgálni és szükség esetén naprakésszé kell tenni.

(6) A házi vízelosztó rendszer kockázatértékelését első alkalommal 2029. január 12-ig kell elvégezni. E kockázatértékelést hatévente felül kell vizsgálni és szükség esetén naprakésszé kell tenni.

(7) A (4), (5) és (6) bekezdésben előírt határidők nem akadályozzák a tagállamokat abban, hogy a kockázatok azonosítását és értékelését követően a lehető leghamarabb gondoskodjanak a szükséges intézkedésekről.

8. cikk

Az emberi fogyasztásra szánt víz kivételi pontjainak vízgyűjtő területeire vonatkozó kockázatértékelés és kockázatkezelés

- (1) A 2000/60/EK irányelv 4–8. cikkének sérelme nélkül a tagállamok biztosítják az emberi fogyasztásra szánt víz kivételi pontjainak vízgyűjtő területeire vonatkozó kockázatértékelés és kockázatkezelés elvégzését.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a kockázatértékelés magában foglalja a következőket:
- a) a vízkivételi pontok vízgyűjtő területeinek jellemzése, ideértve az alábbiakat:
- i. a vízkivételi pontok vízgyűjtő területeinek azonosítása és térképen történő bemutatása;
 - ii. a védőövezetek térképen történő bemutatása, amennyiben a 2000/60/EK irányelv 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban kialakítottak ilyeneket;
 - iii. a vízgyűjtő területeken található valamennyi vízkivételi pont georeferencia-adatai; mivel az említett adatok potenciálisan érzékeny adatok, különösen közegészségügyi és közbiztonsági szempontból, a tagállamok biztosítják ezen adatok védelmét és azt, hogy azokat kizárólag a releváns hatóságokkal és vízszolgáltatókkal közöljék;
 - iv. a vízkivételi pontok vízgyűjtő területein zajló földhasználat, felszíni lefolyási és víz-utánpótlódási folyamatok leírása;
- b) a veszélyek és veszélyesemények azonosítása a vízkivételi pontok vízgyűjtő területein, valamint azon kockázat értékelése, amelyet ezek az emberi fogyasztásra szánt víz minőségére jelenthetnek; e kockázatértékelés során fel kell mérni azokat a potenciális kockázatokat, amelyek a víz olyan mértékű minőségromlását okozhatják, hogy az kockázatot jelenthet az emberi egészségre;
- c) az alábbiakból kiválasztott releváns paraméterek, anyagok vagy szennyező anyagok megfelelő monitorozása a felszíni vizekben, a felszín alatti vizekben, vagy mindkettőben a vízkivételi pontok vízgyűjtő területein vagy a nyersvízben:
- i. az ezen irányelv I. mellékletének A. és B. részében szereplő vagy 5. cikkének (3) bekezdésével összhangban meghatározott paraméterek;
 - ii. a 2006/118/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁸⁾ I. mellékletében szereplő, felszín alatti vizekben előforduló szennyező anyagok, valamint azon szennyező anyagok és szennyezést jelző indikátorok, amelyekre a tagállamok az említett irányelv II. mellékletének megfelelően küszöbértéket határoztak meg;
 - iii. a 2008/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁹⁾ I. mellékletében szereplő elsőbbségi anyagok és bizonyos egyéb szennyező anyagok;
 - iv. a tagállamok által a 2000/60/EK irányelvvel összhangban meghatározott, vízgyűjtő-specifikus szennyező anyagok;
 - v. egyéb, az emberi fogyasztásra szánt víz szempontjából releváns, a tagállamok által az ezen albekezdés b) pontjának megfelelően gyűjtött információk alapján meghatározott szennyező anyagok;
 - vi. olyan természetesen előforduló anyagok, amelyek az emberi fogyasztásra szánt víz felhasználásán keresztül potenciális veszélyt jelenthetnek az emberi egészségre;
 - vii. az ezen irányelv 13. cikkének (8) bekezdésével összhangban összeállított megfigyelési listán szereplő anyagok és vegyületek.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazásában a tagállamok felhasználhatják a 2000/60/EK irányelv 5. és 7. cikkével összhangban összegyűjtött információkat.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában a tagállamok felhasználhatják az emberi tevékenységek hatásainak a 2000/60/EK irányelv 5. cikkével összhangban elvégzett vizsgálatát, továbbá az említett irányelv II. mellékletének 1.4., 1.5., valamint 2.3–2.5. pontjával összhangban összegyűjtött, jelentős terhelésekre vonatkozó információkat.

⁽²⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/118/EK irányelve (2006. december 12.) a felszín alatti vizek szennyezés és állapotromlás elleni védelméről (HL L 372., 2006.12.27., 19. o.).

⁽²⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/105/EK irányelve (2008. december 16.) a vízpolitika területén a környezetminőségi előírásokról, a 82/176/EGK, a 83/513/EGK, a 84/156/EGK, a 84/491/EGK és a 86/280/EGK tanácsi irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről, valamint a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról (HL L 348., 2008.12.24., 84. o.).

A tagállamok az első albekezdés c) pontjának i–vii. pontjában meghatározottak közül kiválasztják azokat a paramétereket, anyagokat vagy szennyező anyagokat, amelyeket az első albekezdés b) pontja szerint azonosított veszélyek és veszélyesemények vagy a (3) bekezdéssel összhangban a vízszolgáltatók által benyújtott adatok alapján a monitorozás tekintetében relevánsnak ítélnék.

A tagállamok az első albekezdés c) pontjában említett – többek között az emberi fogyasztásra szánt víz felhasználásán keresztül az emberi egészségre káros új anyagok kimutatása érdekében végzett – megfelelő monitorozás céljára használhatják a 2000/60/EK irányelv 7. és 8. cikkével vagy más uniós jogszabályokkal összhangban végzett, és a vízkivételi pontok vízgyűjtő területei szempontjából releváns monitorozás eredményeit.

(3) A vízkivételi pontok vízgyűjtő területei vagy a nyersvíz monitorozását végző vízszolgáltatók kötelesek tájékoztatni az illetékes hatóságokat a monitorozott paraméterek, anyagok vagy szennyező anyagok tekintetében észlelt tendenciákról, valamint azok szokatlan mennyiségeiről vagy koncentrációiról.

(4) A (2) bekezdéssel összhangban elvégzett kockázatértékelés eredménye alapján a tagállamok biztosítják az azonosított kockázatok megelőzésére vagy korlátozására irányuló alábbi kockázatértékelési intézkedések meghozatalát, kezdve a megelőző intézkedésekkel:

- a) a 2000/60/EK irányelv 11. cikke (3) bekezdésének d) pontjával összhangban előírányzott vagy meghozott intézkedéseken felül a vízkivételi pontok vízgyűjtő területeire vonatkozó megelőző intézkedések meghatározása és végrehajtása, ahol ez az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének megóvásához szükséges; ezek a megelőző intézkedések adott esetben részét képezik az említett irányelv 11. cikkében említett intézkedési programoknak; a tagállamok adott esetben biztosítják, hogy a szennyezők a vízszolgáltatókkal és más érintett érdekelt felekkel együttműködve a 2000/60/EK irányelvnek megfelelően ilyen megelőző intézkedéseket hozzanak;
- b) a 2000/60/EK irányelv 11. cikke (3) bekezdésének d) pontjával összhangban előírányzott vagy meghozott intézkedéseken felül a vízkivételi pontok vízgyűjtő területeire vonatkozó kockázatsökkentő intézkedések meghatározása és végrehajtása, ahol ez az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének megóvásához szükséges; ezek a kockázatsökkentő intézkedések adott esetben részét képezik az említett irányelv 11. cikkében említett intézkedési programoknak; a tagállamok adott esetben biztosítják, hogy a szennyezők a vízszolgáltatókkal és más érintett érdekelt felekkel együttműködve a 2000/60/EK irányelvvel összhangban ilyen kockázatsökkentő intézkedéseket hozzanak;
- c) a felszíni vizekben, a felszín alatti vizekben, vagy mindkettőben a vízkivételi pontok vízgyűjtő területein vagy a nyersvízben azon paraméterek, anyagok vagy szennyező anyagok megfelelő monitorozásának biztosítása, amelyek a vízfogyasztás révén kockázatot jelenthetnek az emberi egészségre vagy az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének elfogadhatatlan romlását okozhatják, és amelyeket a 2000/60/EK irányelv 7. és 8. cikkével összhangban elvégzett monitorozás során nem vettek figyelembe; ez a monitorozás adott esetben részét képezi az említett irányelv 8. cikkében említett monitoring programoknak;
- d) annak felmérése, hogy szükség van-e a 2000/60/EK irányelv 7. cikkének (3) bekezdésében említettek szerint a felszín alatti és felszíni vizek megóvását célzó védőövezetek, illetve más releváns övezetek kialakítására vagy kiigazítására.

A tagállamok biztosítják az e bekezdésben említett intézkedések hatékonyságának megfelelő időközönkénti felülvizsgálatát.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a vízszolgáltatók és az illetékes hatóságok hozzáférjenek a (2) és (3) bekezdésben említett információkhoz. Így különösen az érintett vízszolgáltatóknak hozzáféréssel kell rendelkezniük a (2) bekezdés első albekezdésének c) pontja szerint szerzett monitorozási eredményekhez.

A (2) és (3) bekezdésben említett információk alapján a tagállamok:

- a) előírhatják a vízszolgáltatók számára egyes paraméterek további monitorozását vagy kezelését;

- b) engedhetik a vízszolgáltatók számára egy paraméter monitorozási gyakoriságának csökkentését vagy egy paraméter törlését a 13. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban a vízszolgáltató által monitorozandó paraméterek listájából anélkül, hogy el kellene végezni az ellátórendszer kockázatértékelését, feltéve, hogy:
- a paraméter nem a II. melléklet B. részének 1. pontja értelmében vett alapvető paraméter, és
 - nincs olyan észszerűen előrelátható tényező, amely várhatóan az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének romlását eredményezi.
- (6) Amennyiben az (5) bekezdés második albekezdésének b) pontjában említettek szerint a vízszolgáltató számára megengedett egy paraméter monitorozási gyakoriságának csökkentése vagy egy paraméter törlése az ellenőrizendő paraméterek listájából, a tagállamok biztosítják, hogy a vízkivételi pontok vízgyűjtő területeire vonatkozó kockázatértékelésnek és kockázatkezelésnek a 7. cikk (4) bekezdésével összhangban elvégzett felülvizsgálata során megtörténjen e paraméterek megfelelő monitorozása.

9. cikk

Az ellátórendszer kockázatértékelése és kockázatkezelése

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a vízszolgáltató elvégezze az ellátórendszer kockázatértékelését és kockázatkezelését.
- (2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ellátórendszer kockázatértékelése:
- figyelembe vegye a vízkivételi pontok vízgyűjtő területei 8. cikkel összhangban elvégzett kockázatértékelésének és kockázatkezelésének eredményeit;
 - magában foglalja az ellátórendszer leírását a vízkivételi ponttól a vízkezelésen, a víztároláson és a vízelosztáson át a szolgáltatási pontig; és
 - azonosítsa az ellátórendszerben előforduló veszélyeket és veszélyeseményeket, valamint magában foglalja azon kockázatok értékelését, amelyeket e veszélyek és veszélyesemények az emberi fogyasztásra szánt víz használatán keresztül az emberi egészségre jelenthetnek, figyelembe véve az éghajlatváltozásból, a szivárgásokból és a szivárgó csövekből eredő kockázatokat.
- (3) A (2) bekezdésnek megfelelően elvégzett kockázatértékelés eredménye alapján a tagállamok biztosítják az alábbi kockázatkezelési intézkedések meghozatalát:
- az ellátórendszerben azonosított olyan kockázatok megelőzésére és csökkentésére irányuló ellenőrzési intézkedések meghatározása és végrehajtása, amelyek veszélyeztetik az emberi fogyasztásra szánt víz minőségét;
 - az ellátórendszerre irányuló további ellenőrzési intézkedések meghatározása és végrehajtása az ezen irányelv 8. cikkének (4) bekezdésével vagy a 2000/60/EK irányelv 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban előírt vagy hozott intézkedéseken felül az azon, a vízkivételi pontok vízgyűjtő területeiről eredő kockázatok csökkentése céljából, amelyek veszélyeztetik az emberi fogyasztásra szánt víz minőségét;
 - az ellátórendszerre specifikus üzemeltetési monitoring program végrehajtása a 13. cikknek megfelelően;
 - annak biztosítása, hogy ahol a fertőtlenítés az emberi fogyasztásra szánt víz előállításának vagy elosztásának részét képezi, ott validálják az alkalmazott fertőtlenítés hatékonyságát és a lehető legcsekélyebb mértékre szorítsák le a fertőtlenítés melléktermékei által okozott mindennemű szennyeződést a fertőtlenítés veszélyeztetése nélkül, valamint a vízkezelő vegyszerekből származó mindennemű szennyeződés mértékét, továbbá annak biztosítása, hogy az esetlegesen a vízben maradó anyagok ne veszélyeztessék a 4. cikkben foglalt általános kötelezettségek teljesítését;
 - annak ellenőrzése, hogy az ellátórendszerben felhasznált, az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő anyagok, vízkezelő vegyszerek és a szűrőanyagok megfelelnek-e a 11. és a 12. cikknek.
- (4) Az ellátórendszer (2) bekezdéssel összhangban elvégzett kockázatértékelésének eredményei alapján a tagállamok:
- lehetővé teszik egy paraméter tekintetében a monitorozási gyakoriság csökkentését vagy valamely paraméter törlését a monitorozandó paraméterek listájából, kivéve a II. melléklet B. részének 1. pontjában említett alapvető paraméterek esetében, feltéve, hogy az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy ez nem veszélyeztetné az emberi fogyasztásra szánt víz minőségét;

- i. valamely paraméternek a nyersvízben való előfordulása alapján, a 8. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint a vízkivételi pontok vízgyűjtő területeinek kockázatértékelésével összhangban;
 - ii. amikor egy paraméter jelenlétét kizárólag egy adott kezelési vagy fertőtlenítési módszer alkalmazása okozhatja, a vízszolgáltató azonban nem alkalmazza ezt a módszert; vagy
 - iii. a II. melléklet C. részében foglalt előírások alapján;
- b) gondoskodnak az emberi fogyasztásra szánt vízben a 13. cikknek megfelelően monitorozandó paraméterek listájának kibővítéséről vagy a monitorozási gyakoriság növeléséről:
- i. valamely paraméternek a nyersvízben való előfordulása alapján, a 8. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint a vízkivételi pontok vízgyűjtő területeinek kockázatértékelésével összhangban; vagy
 - ii. a II. melléklet C. részében foglalt előírások alapján;
- (5) Az ellátórendszer kockázatértékelése kiterjed az I. melléklet A., B. és C. részében felsorolt paraméterekre, az 5. cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott paraméterekre, valamint a 13. cikk (8) bekezdésével összhangban összeállított megfigyelési listán szereplő anyagokra és vegyületekre.

(6) A tagállamok mentesíthetik a naponta átlagosan 10 és 100 m³ közötti mennyiséget szolgáltató, vagy 50–500 főt ellátó vízszolgáltatókat az ellátórendszer kockázatértékelése és kockázatkezelése elvégzésének követelménye alól, feltéve, hogy az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy ez a mentesítés nem veszélyeztetné az emberi fogyasztásra szánt víz minőségét.

Ilyen mentesítés esetén a mentesített vízszolgáltatók a 13. cikkel összhangban rendszeres monitorozást végeznek.

10. cikk

A házi vízelosztó rendszerek kockázatértékelése

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy sor kerüljön a házi vízelosztó rendszerek kockázatértékelésére. Ez a kockázatértékelés az alábbi elemekre terjed ki:
- a) a házi vízelosztó rendszerekkel, valamint a kapcsolódó termékekkel és anyagokkal kapcsolatos potenciális kockázatok, illetve annak általános elemzése, hogy e potenciális kockázatok hatással vannak-e az emberi fogyasztásra szánt víz minőségére azon a ponton, ahol a víz az emberi fogyasztásra szánt víz vételezéséhez rendszerint használt csapokból kilép; ez az általános elemzés nem terjed ki egyedi ingatlan javak elemzésére; és
 - b) az I. melléklet D. részében felsorolt paraméterek monitorozása azokban a létesítményekben, ahol az a) pont szerint elvégzett általános elemzés során a vízminőségre és az emberi egészségre vonatkozóan különös kockázatokat azonosítottak.

A *Legionella* vagy az ólom tekintetében a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az első albekezdés b) pontjában említett monitorozást az elsőbbségi létesítményekre összpontosítják.

(2) Amennyiben a tagállamok az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontja szerint elvégzett általános elemzés alapján megállapítják, hogy a házi vízelosztó rendszerek vagy a kapcsolódó termékek és anyagok kockázatot jelentenek az emberi egészségre nézve, illetve ha az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontja szerint elvégzett monitorozás kimutatja, hogy az I. melléklet D. részében foglalt parametrikus értékek nem teljesülnek, a tagállamok biztosítják a megfelelő intézkedések meghozatalát az I. melléklet D. részében foglalt parametrikus értékeknek való meg nem felelés kockázatának csökkentésére vagy kizárására.

A *Legionella* tekintetében ezeket az intézkedéseket legalább az elsőbbségi létesítményekre célzottan meg kell hozni.

(3) Annak érdekében, hogy a házi vízelosztással kapcsolatos kockázatokat valamennyi házi vízelosztó rendszerre kiterjedően csökkentsék, a tagállamok biztosítják valamennyi alábbi intézkedés fontolóra vételét, és közülük a relevánsnak ítélt intézkedések meghozatalát:

- a) a köz-, illetve magántulajdonban lévő létesítmények tulajdonosainak ösztönzése a házi vízelosztó rendszer kockázatértékelésének elvégzésére;

- b) a köz-, illetve magántulajdonban lévő létesítmények fogyasztóinak és tulajdonosainak tájékoztatása az arra irányuló intézkedésekről, hogy csökkentsék vagy kizárják annak kockázatát, hogy a házi vízelosztó rendszer miatt az emberi fogyasztásra szánt víz nem felel meg a minőségi előírásoknak;
- c) a fogyasztóknak nyújtott tanácsadás az emberi fogyasztásra szánt víz fogyasztásának és használatának feltételeiről, valamint az említett kockázatok ismételt előfordulásának megakadályozására irányuló lehetséges intézkedésekről;
- d) a vízvezeték-szerelőknek és a házi vízelosztó rendszerekkel foglalkozó, valamint az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő építési termékek és anyagok beszerelésével foglalkozó egyéb szakembereknek szánt képzések előmozdítása;
- e) a *Legionella* tekintetében annak biztosítása, hogy hatékony és a kockázattal arányos ellenőrzési és kezelési intézkedések álljanak rendelkezésre a betegség megelőzése és esetleges kitörésének kezelése érdekében; és
- f) az ólom tekintetében – ha ez gazdasági és műszaki szempontból megvalósítható –, a meglévő házi vízelosztó rendszerek ólomtartalmú alkotóelemeinek lecserélésére irányuló intézkedések végrehajtása.

11. cikk

Az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő anyagokra vonatkozó higiénés minimumkövetelmények

(1) A 4. cikk alkalmazásában a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz kivételére, kezelésére, tárolására és elosztására szolgáló új objektumokban, illetve javítási munkálatok vagy felújítás esetén a meglévő objektumokban felhasználni kívánt és a vízzel érintkezésbe kerülő anyagok:

- a) sem közvetlenül, sem közvetve ne veszélyeztessék az emberi egészség ezen irányelv szerinti védelmét;
- b) ne befolyásolják kedvezőtlenül a víz színét, szagát vagy ízét;
- c) ne segítsék elő a mikroorganizmusok szaporodását;
- d) ne oldjanak ki szennyező anyagokat a vízbe az anyag rendeltetési célja alapján szükségesnél nagyobb mennyiségben.

(2) Az (1) bekezdés egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő anyagokra vonatkozó egyedi higiénés minimumkövetelményeknek az V. mellékletben foglalt elvek alapján történő megállapítása céljából. Ezek a végrehajtási jogi aktusok meghatározzák a következőket:

- a) 2024. január 12-ig a kiindulási anyagok, anyagösszetételek és összetevők európai pozitív listáira felveendő kiindulási anyagok, anyagösszetételek és összetevők vizsgálatára és elfogadására vonatkozó módszertanokat, ideértve az egyes anyagokra vagy összetevőkre vonatkozó specifikus migrációs határértékeket és a tudományos előfeltételeket is;
- b) 2025. január 12-ig az ECHA által összeállított, lejárati időpontokat is tartalmazó listák alapján európai pozitív listákat az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkező anyagok vagy termékek gyártása során felhasználásra engedélyezett valamennyi anyagcsoport – nevezetesen a szerves, cement típusú, fém, zománc, valamint kerámia vagy más szervesetlen anyagok – kiindulási anyagai, anyagösszetételei vagy összetevői tekintetében, adott esetben ideértve a rájuk vonatkozó használati feltételeket és migrációs határértékeket is, amelyeket az ezen albekezdés a) pontja szerint elfogadott módszertanok alapján és a (3) és (4) bekezdés figyelembevételével kell meghatározni;
- c) 2024. január 12-ig az európai pozitív listákon szereplő anyagokból, illetve ilyen kiindulási anyagok, anyagösszetételek vagy összetevők kombinációjából előállított, valamely termékben felhasznált végleges anyagok vizsgálatára és elfogadására szolgáló eljárásokat és módszertanokat, ideértve a következőket:
 - i. az áztató vízben mérendő releváns anyagok és más paraméterek – úgymint zavarosság, íz, szag, szín, összes szerves széntartalom, nem várt anyagok kioldódása és a mikroorganizmusok szaporodásának elősegítése – azonosítása;
 - ii. a vízminőségre gyakorolt hatások vizsgálatát célzó módszerek, tekintettel bármely releváns európai szabványra;
 - iii. a vizsgálati eredmények sikerességi/sikertelenségi kritériumai, amelyek révén figyelembe vehetők többek között azok az átváltási tényezők, amelyekkel az anyagmigráció csapnál becsült mértéke kiszámítható, valamint adott esetben az alkalmazás vagy használat feltételei.

Az e bekezdésben meghatározott végrehajtási jogi aktusokat a 22. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) A (2) bekezdés első albekezdésének b) pontjával összhangban elfogadásra kerülő első európai pozitív listáknak többek között a meglévő nemzeti pozitív listákon, más meglévő nemzeti rendelkezéseken, valamint az e nemzeti listák létrehozása céljából készült kockázatértékeléseken kell alapulniuk. E célból a tagállamok 2021. július 12-ig tájékoztatják az ECHA-t minden létező nemzeti pozitív listáról, más rendelkezésről, valamint a rendelkezésre álló értékelő dokumentumokról.

A szerves anyagok kiindulási anyagait tartalmazó európai pozitív lista összeállításakor figyelembe kell venni az 1935/2004/EK rendelet 5. cikke alapján a Bizottság által létrehozott listát.

(4) Az európai pozitív listákon kizárólag azok a kiindulási anyagok, anyagösszetételek és összetevők szerepelnek, amelyek felhasználása a (2) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említettek szerint engedélyezett.

Az európai pozitív listák az ECHA ajánlása alapján meghatározott lejárati időpontokat is tartalmaznak. A lejárati időpontokat különösen az anyagok veszélyes tulajdonságai, az alapul szolgáló kockázatértékelések minősége és annak alapján kell megállapítani, hogy e kockázatértékelések mennyire naprakészek. Az európai pozitív listák átmeneti rendelkezéseket is tartalmazhatnak.

A Bizottság az ECHA (6) bekezdésben említett véleményei alapján, valamint a legújabb tudományos és technológiai fejleményekkel összhangban rendszeresen felülvizsgálja és szükség esetén aktualizálja a (2) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett végrehajtási jogi aktusokat.

Az első felülvizsgálatot az első európai pozitív lista elfogadását követő 15 éven belül kell elvégezni.

A Bizottság gondoskodik arról, hogy az általa más uniós jogszabály alapján elfogadott vonatkozó jogi aktusok vagy szabványosítási megbízások összhangban legyenek ezzel az irányelvvel.

(5) A kiindulási anyagok, anyagösszetételek vagy összetevők európai pozitív listákra való felvétele vagy onnan való törlése céljából a gazdasági szereplők, illetve a megfelelő hatóság kérelmet nyújtanak be az ECHA-hoz.

A Bizottság ezen irányelv kiegészítése céljából a 21. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a kérelmezési folyamatra vonatkozó eljárást, ideértve a tájékoztatási követelményeket is. Az eljárás biztosítja, hogy a kérelmekhez kockázatértékelést mellékeljenek, valamint hogy a gazdasági szereplők, illetve a megfelelő hatóságok meghatározott formátumban bocsássák rendelkezésre a kockázatértékeléshez szükséges információkat.

(6) Az ECHA-nak az 1907/2006/EK rendelet 76. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján létrehozott kockázatértékelési bizottsága az (5) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban foglalt határidőn belül véleményt bocsát ki az említett bekezdés szerint benyújtott kérelmekről. Az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok a kérelmezési folyamatra, valamint az ECHA kockázatértékelési bizottsága által kibocsátott véleményekre vonatkozó további eljárási rendelkezéseket is tartalmazhatnak.

(7) A tagállamok úgy tekintik, hogy a (2) bekezdésben meghatározott egyedi higiénés minimumkövetelményekkel összhangban jóváhagyott termékek eleget tesznek az (1) bekezdésben foglalt követelményeknek.

A tagállamok biztosítják, hogy ezen irányelv alkalmazásában csak az ezen irányelvvel összhangban jóváhagyott végleges anyagokat felhasználó, az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkező termékek legyenek forgalomba hozhatóak.

A tagállamok ugyanakkor különleges vagy kellően indokolt körülmények esetén – különösen, ha ezt a helyi nyersvíz egyedi minősége szükségessé teszi – az EUMSZ 193. cikkével összhangban szigorúbb védintézkedéseket is elfogadhatnak a végleges anyagok használatára vonatkozóan. Az ilyen intézkedésekről értesíteni kell a Bizottságot.

Az ezen irányelv hatálya alá tartozó termékekre az (EU) 2019/1020 rendeletet alkalmazni kell.

(8) A Bizottság ezen irányelv kiegészítése céljából a 21. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a 768/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽³⁰⁾ II. mellékletében szereplő modulok alapján az e cikk hatálya alá tartozó termékekre alkalmazandó helyes megfelelőségértékelési eljárást. Az alkalmazandó megfelelőségértékelési eljárás meghatározásakor a Bizottság biztosítja az ezen irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében említett célkitűzéseknek való megfelelést, egyúttal figyelembe véve az arányosság elvét is. E célból a Bizottság a teljesítmény állandóságának értékelésére és ellenőrzésére szolgáló, a 305/2011/EU rendelet V. mellékletében foglalt 1+. rendszert vagy valamely azzal összességében egyenértékű eljárást veszi alapul, kivéve, ha ez aránytalanul minősülne. Amennyiben az adott megfelelőségértékelési eljárásokban megfelelőségértékelő szervezetek is részt vesznek, az e bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak az e szervezetek kijelölésére vonatkozó szabályokat is tartalmazniuk kell.

(9) A (2) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok elfogadásáig a tagállamok jogosultak az (1) bekezdésben említett anyagokra vonatkozó egyedi higiénés minimumkövetelményekkel kapcsolatos nemzeti intézkedéseket fenntartani vagy elfogadni, feltéve, hogy ezek az intézkedések összhangban vannak az EUMSZ szabályaival.

(10) Az 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³¹⁾ 10. cikkével összhangban a Bizottság felkér egy vagy több európai szabványügyi szervezetet, hogy az e cikknek való megfelelés előmozdítása céljából dolgozzanak ki az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkező termékek egységes vizsgálatát és értékelését szolgáló európai szabványt.

(11) A Bizottság ezen irányelv kiegészítése céljából a 21. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben harmonizált előírásokat határoz meg egy olyan szembetűnő, tisztán olvasható és eltávolíthatatlan jelölésre vonatkozóan, amelyet annak jelzésére kell használni, hogy az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkező termékek megfelelnek e cikknek.

(12) A Bizottság legkésőbb 2032. január 12-ig – különösen az 1935/2004/EK és a 305/2011/EU rendelet alkalmazása során szerzett tapasztalatok alapján – felülvizsgálja az e cikkben foglalt rendszer működését, és jelentést készít az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy:

- a) az e cikk hatálya alá tartozó tárgykörök tekintetében az Unió egész területén megfelelően védett-e az emberi egészség;
- b) az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkező termékek belső piaca megfelelően működik-e;
- c) az e cikk hatálya alá tartozó tárgykörökre vonatkozóan szükség van-e további jogalkotási javaslatokra.

12. cikk

Az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő, vízkezelő vegyszerekre és szűrőanyagokra vonatkozó minimumkövetelmények

(1) A 4. cikk alkalmazásában a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő, vízkezelő vegyszerek és szűrőanyagok:

- a) sem közvetlenül, sem közvetve ne veszélyeztessék az emberi egészség ezen irányelv szerinti védelmét;

⁽³⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 768/2008/EK határozata (2008. július 9.) a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről, valamint a 93/465/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 82. o.).

⁽³¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1025/2012/EU rendelete (2012. október 25.) az európai szabványosításról, a 89/686/EGK és a 93/15/EGK tanácsi irányelv, a 94/9/EK, a 94/25/EK, a 95/16/EK, a 97/23/EK, a 98/34/EK, a 2004/22/EK, a 2007/23/EK, a 2009/23/EK és a 2009/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 87/95/EGK tanácsi határozat és az 1673/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 316., 2012.11.14., 12. o.).

- b) ne befolyásolják hátrányosan a víz színét, szagát vagy ízét;
- c) ne segítsék elő akaratlanul a mikroorganizmusok szaporodását;
- d) ne szennyezzék a vizet a rendeltetési cél eléréséhez szükségesnél nagyobb mértékben.

(2) Az e cikkben foglalt követelmények nemzeti végrehajtása során a 4. cikk (2) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.

(3) E cikk (1) bekezdésének megfelelően, az 528/2012/EU rendelet sérelme nélkül, valamint az egyes vízkezelő vegyszerekre és az egyes szűrőanyagokra vonatkozó releváns európai szabványok használatával a tagállamok biztosítják a vízkezelő vegyszerek és a szűrőanyagok tisztaságának értékelését, valamint azt, hogy garantált legyen az ilyen vízkezelő vegyszerek és szűrőanyagok minősége.

13. cikk

Monitorozás

(1) A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy rendszeresen sor kerüljön az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének monitorozására e cikkkel és a II. melléklet A. és B. részével összhangban, annak vizsgálata céljából, hogy a fogyasztók rendelkezésére álló víz megfelel-e ezen irányelv követelményeinek és különösen az 5. cikkkel összhangban megállapított parametrikus értékeknek. Az emberi fogyasztásra szánt vízből olyan módon mintákat kell venni, hogy azok reprezentatívak legyenek a vízminőségre az év során.

(2) Az (1) bekezdésben előírt kötelezettségek teljesítése érdekében a II. melléklet A. részével összhangban megfelelő monitoring programokat kell kialakítani minden emberi fogyasztásra szánt vízre vonatkozóan. Az említett monitoring programoknak az ellátási rendszerekre specifikusnak kell lenniük, figyelembe kell venniük a vízkivételi pontok vízgyűjtő területei és az ellátórendszerek kockázatértékelésének eredményét, továbbá a következő elemekből kell állniuk:

- a) az I. melléklet A., B. és C. részében felsorolt paraméterek, illetve az 5. cikk (3) bekezdésével, a II. melléklettel, valamint – amennyiben az ellátórendszer kockázatértékelését végzik – a 9. cikkkel és a II. melléklet C. részével összhangban meghatározott paraméterek monitorozása, kivéve, ha valamely tagállam úgy dönt, hogy az említett paraméterek valamelyikét a 8. cikk (5) bekezdése második albekezdésének b) pontjával vagy a 9. cikk (4) bekezdésének a) pontjával összhangban törölni lehet a monitorozandó paraméterek listájából;
- b) az I. melléklet D. részében felsorolt paraméterek monitorozása a házi vízelosztó rendszerek kockázatértékelése céljából, a 10. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározottak szerint;
- c) a megfigyelési listán szereplő anyagok és vegyületek monitorozása az e cikk (8) bekezdésének ötödik albekezdésével összhangban;
- d) a veszélyek és a veszélyesemények azonosítása céljából végzett monitorozás, a 8. cikk (2) bekezdése első albekezdésének c) pontjában meghatározottak szerint;
- e) a II. melléklet A. részének 3. pontjával összhangban végzett üzemeltetési monitorozás.

(3) Az illetékes hatóságoknak kell meghatározniuk a mintavételi helyeket, amely helyeknek meg kell felelniük a II. melléklet D. részében foglalt vonatkozó követelményeknek.

(4) A tagállamok betartják a III. mellékletben foglalt, a paraméterek elemzésével kapcsolatos előírásokat a következők figyelembevételével:

- a) a III. melléklet A. részében meghatározott elemzési módszereken kívül egyéb módszerek is használhatók, amennyiben a Bizottság részére az ilyen módszerekre és azok egyenértékűségére vonatkozó minden releváns információ szolgáltatásával bizonyítható, hogy az ilyen módszerrel kapott eredmények legalább olyan megbízhatóak, mint a III. melléklet A. részében meghatározott módszerekkel kapott eredmények;
- b) a III. melléklet B. részében felsorolt paraméterek esetében bármilyen elemzési módszer használható, feltéve, hogy az megfelel az ott leírt követelményeknek.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy esetenkénti megítélés alapján további monitorozásra kerüljön sor az olyan anyagok és mikroorganizmusok tekintetében, amelyekre nem határoztak meg az 5. cikknek megfelelően parametrikus értéket, ha okkal gyanítható, hogy azok olyan mennyiségben vagy koncentrációban lehetnek jelen, amely potenciális veszélyt jelent az emberi egészségre nézve.

(6) A Bizottság ezen irányelv kiegészítése céljából 2024. január 12-ig a 21. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben a mikroműanyagok mérésére szolgáló módszert fogad el annak érdekében, hogy az említett anyagokat az e cikk (8) bekezdésében foglalt feltételek teljesülését követően felvehesse az említett bekezdésben említett megfigyelési listára.

(7) A Bizottság 2024. január 12-ig technikai iránymutatást dolgoz ki a per- és polifluorozott alkil vegyületek „összes PFA vegyület” és a „PFA vegyületek összege” paraméterek szerinti monitorozásának elemzésére vonatkozó módszerek tárgyában, többek között a kimutatási határok, a parametrikus értékek és a mintavételi gyakoriság vonatkozásában.

(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben létrehozza és frissíti a polgárok vagy a tudományos közösség számára egészségügyi okokból aggodalmat okozó anyagokra és vegyületekre – például gyógyszerekre, hormonháztartást zavaró vegyületekre és mikroműanyagokra – vonatkozó megfigyelési listát (a továbbiakban: a megfigyelési lista).

Az anyagokat és vegyületeket abban az esetben kell felvenni a megfigyelési listára, ha valószínűleg jelen vannak az emberi fogyasztásra szánt vízben, és potenciális kockázatot jelenthetnek az emberi egészségre nézve. E célból a Bizottságnak különösen a WHO tudományos kutatásaira kell támaszkodnia. Minden új anyag vagy vegyület felvételét az 1. és a 4. cikk alapján megfelelően indokolni kell.

A béta-ösztiradiolt és a nonil-fenolt fel kell venni az első megfigyelési listára, tekintettel hormonháztartást zavaró tulajdonságaikra és azon kockázatra, amelyet az emberi egészségre nézve jelentenek. Az első megfigyelési listát 2022. január 12-ig kell létrehozni.

A megfigyelési listán minden egyes anyagra, illetve vegyületre vonatkozóan meg kell adni egy irányértéket, valamint szükség esetén egy olyan lehetséges elemzési módszert, amely nem jár túlzott költségekkel.

A tagállamok az emberi fogyasztásra szánt víz ellátási láncának megfelelő pontjain teljesítendő monitorozási követelményeket állapítanak meg a megfigyelési listán szereplő anyagok, illetve vegyületek potenciális jelenlétére vonatkozóan.

E célból a tagállamok – a monitorozási követelmények átfedésének elkerülése érdekében – figyelembe vehetik az ezen irányelv 8. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése szerint gyűjtött információkat, továbbá felhasználhatják a 2000/60/EK és a 2008/105/EK irányelvvel, illetve más vonatkozó uniós jogszabályokkal összhangban gyűjtött monitorozási adatokat.

A 18. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban összeállított adatkészleteknek tartalmazniuk kell a monitorozási eredményeket a 8. cikk (2) bekezdése első albekezdésének c) pontjával összhangban folytatott monitorozás eredményeivel együtt.

Amennyiben egy, a megfigyelési listán szereplő anyagot, illetve vegyületet a 8. cikk (2) bekezdése vagy e bekezdés ötödik albekezdése alapján a megfigyelési listán meghatározott irányértékeket meghaladó koncentrációban mutatnak ki, a tagállamok biztosítják az alábbi intézkedések fontolóra vételét, és közülük a relevánsnak ítélt intézkedések meghozatalát:

- a) megelőző intézkedések, kockázatcsökkentő intézkedések, illetve megfelelő monitorozás a vízkivételi pontok vízgyűjtő területein vagy a nyersvízben a 8. cikk (4) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontjában foglaltak szerint;
- b) a vízszolgáltatók kötelezése arra, hogy monitorozzák ezeket az anyagokat vagy vegyületeket a 8. cikk (5) bekezdése második albekezdésének a) pontjával összhangban;
- c) a vízszolgáltatók kötelezése annak ellenőrzésére, hogy a kezelés megfelelő-e az irányérték eléréséhez, és szükség esetén a kezelés optimalizálására; és
- d) a 14. cikk (6) bekezdésével összhangban korrekciós intézkedések meghozatala, amennyiben a tagállamok ezt az emberi egészség védelme érdekében szükségesnek tartják.

Az e bekezdésben meghatározott végrehajtási jogi aktusokat a 22. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

14. cikk

Korrekciós intézkedések és használati korlátozások

(1) Az 5. cikkel összhangban meghatározott parametrikus értékeknek való meg nem felelés esetén a tagállamok biztosítják az okok feltárására irányuló azonnali vizsgálatot.

(2) Amennyiben a 4. cikk (1) bekezdésében előírt kötelezettségek teljesítését célzó intézkedések ellenére az emberi fogyasztásra szánt víz nem felel meg az 5. cikkel összhangban meghatározott parametrikus értékeknek – továbbá a 6. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül –, az érintett tagállam köteles gondoskodni arról, hogy a lehető legrövidebb időn belül sor kerüljön a víz minőségének helyreállítására irányuló szükséges korrekciós intézkedésekre, és prioritást kell biztosítani a korrekciós intézkedések végrehajtásának, figyelembe véve többek között azt, hogy milyen mértékű a vonatkozó parametrikus érték meghaladása, illetve hogy ehhez kapcsolódóan mekkora potenciális veszély jelentkezik az emberi egészségre nézve.

Az I. melléklet D. részében foglalt parametrikus értékeknek való meg nem felelés esetén hozandó korrekciós intézkedések között szerepelniük kell a 10. cikk (3) bekezdésében említett intézkedéseknek is.

(3) A tagállamok – a parametrikus értékeknek való megfelelés teljesülésétől függetlenül – egyrészt gondoskodnak arról, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz szolgáltatását minden olyan esetben megtiltsák, vagy annak használatát korlátozzák, amikor az potenciális veszélyt jelent az emberi egészségre nézve, másrészt arról, hogy sor kerüljön az emberi egészség védelmében szükséges minden egyéb korrekciós intézkedés megtételére.

A tagállamok az I. melléklet A. és B. részében a parametrikus értékekre vonatkozóan előírt minimumkövetelmények betartásának elmulasztását az emberi egészséget fenyegető potenciális veszélynek tekintik, kivéve, ha az illetékes hatóság a parametrikus értékeknek való meg nem felelést jelentéktelennek minősíti.

(4) A (2) és a (3) bekezdésben leírt esetekben, amennyiben a parametrikus értékeknek való meg nem felelés az emberi egészséget fenyegető potenciális veszélynek minősül, a tagállamok a lehető legrövidebb időn belül meghozzák az összes alábbi intézkedést:

- a) értesítik valamennyi érintett fogyasztót az emberi egészséget fenyegető potenciális veszélyről és annak okáról, a parametrikus érték túllépéséről és a megtett korrekciós intézkedésekről, ideértve a használat tilalmát vagy korlátozását, illetve az egyéb intézkedéseket is;
- b) megfelelő és naprakész tanácsokkal látják el a fogyasztókat a víz fogyasztásának és használatának feltételeiről, különös figyelmet fordítva a vízzel kapcsolatos egészségkockázatoknak fokozottan kitett lakossági csoportokra; és
- c) tájékoztatják a fogyasztókat, amint megállapítást nyer, hogy a víz már nem jelent potenciális veszélyt az emberi egészségre, és tájékoztatják őket arról, hogy a rendes vízszolgáltatás helyreállt.

(5) Az illetékes hatóságok vagy egyéb megfelelő szervek döntenek el, hogy a (3) bekezdés értelmében milyen intézkedést kell hozni, szem előtt tartva azt, hogy milyen kockázatot jelenthet az emberi egészségre nézve az emberi fogyasztásra szánt víz szolgáltatásának megszakítása vagy használatának korlátozása.

(6) Az I. melléklet C. részében foglalt parametrikus értékeknek vagy előírásoknak való meg nem felelés esetén a tagállamok megvizsgálják, hogy a meg nem felelés jelent-e kockázatot az emberi egészségre nézve. A tagállamok korrekciós intézkedéseket hoznak az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének helyreállítására, amennyiben ez az emberi egészség védelme érdekében szükséges.

15. cikk

Eltérések

(1) A tagállamok kellően indokolt körülmények között eltérést engedélyezhetnek az I. melléklet B. részében foglalt, illetve az 5. cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott parametrikus értékeknek való megfelelés alól, az általuk meghatározandó maximális mértékig, feltéve, hogy az ilyen eltérés nem jelent potenciális veszélyt az emberi egészségre, és, feltéve, hogy az adott térségben az emberi fogyasztásra szánt víz szolgáltatását más, észszerű módon nem lehet fenntartani. Az ilyen eltéréseknek az alábbi esetekre kell korlátozódniuk:

- a) új vízgyűjtő terület az emberi fogyasztásra szánt víz kivételéhez;
- b) emberi fogyasztásra szánt víz kivételének vízgyűjtő területén észlelt új szennyező forrás, illetve újonnan vizsgált vagy észlelt paraméterek; vagy
- c) emberi fogyasztásra szánt víz kivételének meglévő vízgyűjtő területén kialakuló, olyan előre nem látható és kivételes helyzet, amely a parametrikus értékek ideiglenes és korlátozott túllépéséhez vezethetne.

Az első albekezdésben említett eltérést a lehető legrövidebb időtartamra kell korlátozni, amely nem haladhatja meg a három évet. Az eltérés időtartamának végéhez közeledve a tagállamok értékelik, hogy történt-e elegendő előrelépés.

A tagállamok rendkívüli körülmények között második eltérést engedélyezhetnek az első albekezdés a) és b) pontja tekintetében. Amennyiben valamely tagállam ilyen második eltérést szándékozik engedélyezni, az értékelés eredményéről és a második eltérésre vonatkozó döntését megalapozó indokokról értesítenie kell a Bizottságot. Az ilyen második eltérés időtartama nem haladhatja meg a három évet.

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban engedélyezett bármely eltérésre vonatkozóan meg kell határozni a következőket:

- a) az eltérés indoka;
- b) az érintett paraméter, a korábbi vonatkozó monitorozási eredmények, valamint az eltérés ideje alatt megengedett maximális parametrikus érték;
- c) a földrajzi térség, a naponta szolgáltatott víz mennyisége, az érintett lakosság, illetve az, hogy az eltérés érinthet-e valamely releváns élelmiszer-vállalkozót;
- d) megfelelő monitorozási rendszer, szükség szerint megnövelt monitorozási gyakorisággal;
- e) a szükséges korrekciós intézkedések tervének rövid összefoglalása, beleértve a munkálatok ütemtervét, a becsült költségeket és a felülvizgálatra vonatkozó rendelkezéseket; és
- f) az eltérés időtartama.

(3) Ha az illetékes hatóságok jelentéktelennek minősítik a parametrikus értéknek való meg nem felelést, és ha a 14. cikk (2) bekezdésének megfelelően hozott korrekciós intézkedés elegendő a probléma 30 napon belüli orvoslására, akkor az eltérés leírásában nem kell megjelölni az e cikk (2) bekezdésében meghatározott információkat.

Ebben az esetben az illetékes hatóságoknak, illetve egyéb szervezeteknek csak az érintett paraméter megengedett maximális értékét és a probléma orvoslására engedélyezett időt kell meghatározniuk.

(4) Ha egy adott vízszolgáltatás a megelőző 12 hónapban összesen 30 napot meghaladó ideig nem felelt meg valamely parametrikus értéknek, a (3) bekezdés további alkalmazása már nem lehetséges.

(5) Az e cikkben meghatározottak szerint eltérést engedélyező tagállamnak biztosítania kell, hogy az ilyen eltérés által érintett lakosságot haladéktalanul és megfelelő módon tájékoztassák az említett eltérésről és annak feltételeiről. A tagállam továbbá szükség szerint biztosítja a tanácsadást a lakosság egyes olyan konkrét csoportjainak, amelyekre nézve az eltérés különös kockázatot jelenthet.

A (3) bekezdésben leírt körülmények között az első albekezdésben említett kötelezettségek nem alkalmazandók, kivéve, ha az illetékes hatóságok másként döntenek.

(6) Ez a cikk nem vonatkozik a palackba vagy más zárt edényzetbe töltött, emberi fogyasztásra szánt vízre.

16. cikk

Az emberi fogyasztásra szánt vízhez való hozzáférés

(1) A 2000/60/EK irányelv 9. cikkének, valamint a szubszidiaritás és az arányosság elvének sérelme nélkül, a vízelosztás helyi, regionális és kulturális szempontjainak és körülményeinek figyelembevételével a tagállamok megtesznek minden ahhoz szükséges intézkedést, hogy javítsák vagy fenntartsák az emberi fogyasztásra szánt vízhez való, mindenki számára biztosított hozzáférést, különös tekintettel a tagállamok által meghatározott kiszolgáltatót és marginalizált csoportokra.

A tagállamok ennek érdekében:

- a) azonosítják az emberi fogyasztásra szánt vízhez való hozzáféréssel nem vagy csak korlátozottan rendelkező személyeket, ideértve a kiszolgáltatót és marginalizált csoportokat, valamint az ilyen hozzáférés hiányának okait;
- b) felméri az említett személyek hozzáféréseinek javítására irányuló lehetőségeket;
- c) tájékoztatják az említett személyeket az elosztóhálózathoz való csatlakozás lehetőségeiről vagy az emberi fogyasztásra szánt vízhez való hozzáférés alternatív lehetőségeiről; és
- d) meghozzák az általuk ahhoz szükségesnek és megfelelőnek ítélt intézkedéseket, hogy a kiszolgáltatót és marginalizált csoportoknak hozzáférést biztosítsanak az emberi fogyasztásra szánt vízhez.

(2) Az emberi fogyasztásra szánt csapvíz felhasználásának ösztönzése érdekében a tagállamok – az intézkedések szükségességével arányos módon és figyelembe véve az olyan sajátos helyi adottságokat, mint például az éghajlat és a földrajzi viszonyok – biztosítják, hogy a nyilvános helyeken kültéri és beltéri berendezések működjenek, amennyiben az műszakilag lehetséges.

A tagállamok a következő intézkedéseket is megtehetik az emberi fogyasztásra szánt csapvíz felhasználásának ösztönzése érdekében:

- a) figyelemfelkeltés a legközelebbi kültéri vagy beltéri berendezésekkel kapcsolatban;
- b) az ilyen víz minőségével kapcsolatos lakossági tájékoztatási kampányok indítása;
- c) a közigazgatásban és a középületekben az ilyen víz biztosításának ösztönzése;
- d) annak ösztönzése, hogy az ilyen vizet díjmentesen vagy alacsony szolgáltatási díj ellenében biztosítsák az éttermekben, az étkezdékben és a vendéglátóipari szolgáltatások során.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok megkapják a tagállamok által meghatározott, szükséges támogatást az e cikkben említett intézkedések végrehajtásához.

17. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy – az alkalmazandó adatvédelmi szabályok tiszteletben tartása mellett – a IV. melléklettel összhangban megfelelő és naprakész információk legyenek elérhetők az emberi fogyasztásra szánt vízre vonatkozóan.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az emberi fogyasztásra szánt vízzel ellátott valamennyi személy kérés nélkül rendszeresen, évente legalább egyszer tájékoztatást kapjon a legmegfelelőbb és legkönnyebben elérhető formában, például számlákon vagy digitális úton, például okos alkalmazásokon keresztül, az alábbiakról:

- a) az emberi fogyasztásra szánt víz minőségére vonatkozó információk, ideértve az indikátor paramétereit is;
- b) a szolgáltatott, emberi fogyasztásra szánt víz literenkénti és köbméterenkénti ára;
- c) a háztartás által fogyasztott mennyiség, legalább évente vagy számlázási időszakonként, valamint a háztartás fogyasztásának évenkénti alakulása, ha az műszakilag megvalósítható, és ha ez az adat a vízszolgáltató rendelkezésére áll;
- d) a háztartás éves vízfogyasztásának összehasonlítása a háztartások átlagos fogyasztásával, amennyiben ez a c) ponttal összhangban alkalmazható;
- e) a IV. mellékletben foglalt információkat tartalmazó weboldal címe.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem érinti a 2003/4/EK és a 2007/2/EK irányelvet.

18. cikk

A végrehajtás ellenőrzésével kapcsolatos tájékoztatás

(1) A 2003/4/EK és a 2007/2/EK irányelv sérelme nélkül a tagállamok az EEA segítségével:

- a) 2029. január 12-ig összeállítják, majd azt követően hatévente naprakésszé teszik a 16. cikkkel összhangban az emberi fogyasztásra szánt vízhez való hozzáférés javítását és használatának előmozdítását célzó intézkedésekre vonatkozó információkat tartalmazó adatkészletet, az arra vonatkozó információval együtt, hogy lakosságuk mekkora aránya fér hozzá emberi fogyasztásra szánt vízhez; ez nem terjed ki a palackba vagy más zárt edényzetbe töltött vízre;
- b) 2027. július 12-ig összeállítják, majd azt követően hatévente naprakésszé teszik a vízkivételi pontok vízgyűjtő területeinek a 8. cikkkel összhangban elvégzett kockázatértékelésére és kockázatkezelésére vonatkozó információt tartalmazó adatkészletet, valamint 2029. január 12-ig összeállítják, majd azt követően hatévente naprakésszé teszik a házi vízelosztó rendszerek 10. cikkkel összhangban elvégzett kockázatértékelésére vonatkozó információt tartalmazó adatkészletet, beleértve a következő adatelemeket:

- i. a 8. cikk (2) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerinti információk a vízkivételi pontok vízgyűjtő területeiről;
 - ii. a 8. cikk (2) bekezdése első albekezdésének c) pontja és a 10. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontja alapján elvégzett monitorozások eredményei; és
 - iii. a 8. cikk (4) bekezdése, valamint a 10. cikk (2) és (3) bekezdése alapján hozott intézkedésekre vonatkozó tömör tájékoztatás, amely tartalmazza a 10. cikk (3) bekezdésének f) pontja alapján hozott intézkedések típusára, és az ugyanazon pont alapján tett előrelépésre vonatkozó információkat is;
- c) összeállítják, majd azt követően évente naprakésszé teszik az I. melléklet A. és B. részében meghatározott parametrikus értékek túllépése esetén a 9. és a 13. cikkkel összhangban gyűjtött monitorozási eredményeket, valamint a 14. cikkkel összhangban meghozott korrekciós intézkedésekre vonatkozó információkat tartalmazó adatkészletet;
- d) összeállítják, majd azt követően évente naprakésszé teszik az emberi fogyasztásra szánt vízzel kapcsolatos, olyan eseményekre vonatkozó információkat tartalmazó adatkészletet, amelyek az emberi egészségre potenciális kockázatot jelentettek, és amelyek esetenként több, mint 10 egymást követő napon keresztül folyamatosan fennálltak és legalább 1 000 személyt érintettek, akár sor került a parametrikus értékek túllépésére, akár nem, és ismertetik az említett események okát és a 14. cikkkel összhangban hozott korrekciós intézkedéseket; valamint
- e) összeállítják, majd azt követően évente naprakésszé teszik a 15. cikk (1) bekezdésével összhangban engedélyezett valamennyi eltérésre vonatkozó információkat tartalmazó adatkészletet, ideértve a 15. cikk (2) bekezdésében előírt információkat is.

Amennyiben lehetséges, a 2007/2/EK irányelv 3. cikkének 4. pontjában meghatározott téradat-szolgáltatásokat kell használni az első albekezdésben említett adatkészletek bemutatására.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a Bizottság, az EEA és az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ hozzáférjen az (1) bekezdésben említett adatkészletekhez.

(3) Az EEA uniós szintű áttekintést tesz közzé és tart naprakészen a tagállamok által rendszeresen vagy a Bizottság kérésére összegyűjtött adatok alapján.

Az uniós szintű áttekintésnek adott esetben tartalmaznia kell az ezen irányelvből eredő kimenetekre, eredményekre és hatásra vonatkozó indikátorokat, az egész Unióra kiterjedő áttekintő térképeket és a tagállami áttekintő jelentéseket.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben meghatározza az (1) és (3) bekezdéssel összhangban szolgáltatandó információk formátumát és azok ismertetése megjelenítési módjait, ideértve a (3) bekezdésben említett indikátorokra, az egész Unióra kiterjedő áttekintő térképekre és tagállami áttekintő jelentésekre vonatkozó részletes követelményeket is. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) A tagállamok a 2007/2/EK irányelv 13. cikkének (1) bekezdésében említett bármely indok alapján eltérhetnek e cikktől.

19. cikk

Értékelés

(1) A Bizottság 2035. január 12-ig elvégzi ezen irányelv értékelését. Az értékelésnek többek között a következő elemeken kell alapulnia:

- a) az ezen irányelv végrehajtása során szerzett tapasztalatok;
- b) a 18. cikk (1) bekezdésével összhangban összeállított tagállami adatkészletek, valamint a 18. cikk (3) bekezdésével összhangban az EEA által összeállított uniós szintű áttekintések;
- c) releváns tudományos, elemzési és epidemiológiai adatok;
- d) a WHO ajánlásai, amennyiben rendelkezésre állnak.

(2) Az értékelés keretében a Bizottság különös figyelmet fordít a következő szempontokra:

- a) a 7. cikkben foglalt kockázatalapú megközelítés;
- b) a 16. cikkben foglalt, az emberi fogyasztásra szánt vízhez való hozzáférésre vonatkozó rendelkezések;

c) a 17. cikk és a IV. melléklet alapján a nyilvánosság számára nyújtandó tájékoztatásra vonatkozó rendelkezések.

(3) A Bizottság legkésőbb 2029. január 12-ig, azt követően pedig adott esetben jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az emberi fogyasztásra szánt víz forrásaira jelentett, mikroműanyagokból, gyógyszerekből és szükség szerint egyéb, növekvő mértékben aggodalomra okot adó szennyező anyagokból származó potenciális veszélyekről és az ezekhez kapcsolódó releváns potenciális egészségkockázatokról.

20. cikk

A mellékletek felülvizsgálata és módosítása

(1) A Bizottság legalább ötévente, a tudományos és műszaki fejlődésnek, valamint a tagállamok 18. cikk szerint összeállított adatkészletekben foglalt, kockázatalapú vízbiztonsági megközelítésének tükrében felülvizsgálja az I. és a II. mellékletet, továbbá adott esetben jogalkotási javaslatokat nyújt be ezen irányelv módosítása céljából.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben szükség szerint módosítja a III. mellékletet annak a tudományos és műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben elsősorban az EFSA által végzett, folyamatban lévő felülvizsgálat alapján, a tudományos és műszaki fejlődéshez való hozzáigazításhoz szükséges mértékben módosítja a biszfenol-A-nak az I. melléklet B. részében szereplő parametrikus értékét.

21. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 4. cikk (3) bekezdésében, a 11. cikk (5) bekezdésében, a 11. cikk (8) bekezdésében, a 11. cikk (11) bekezdésében, a 13. cikk (6) bekezdésében, valamint a 20. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2021. január 12-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 4. cikk (3) bekezdésében, a 11. cikk (5) bekezdésében, a 11. cikk (8) bekezdésében, a 11. cikk (11) bekezdésében, a 13. cikk (6) bekezdésében, valamint a 20. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 4. cikk (3) bekezdésének, a 11. cikk (5) bekezdésének, a 11. cikk (8) bekezdésének, a 11. cikk (11) bekezdésének, a 13. cikk (6) bekezdésének, valamint a 20. cikk (2) bekezdésének értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

22. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

23. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok e szabályokról és intézkedésekről 2023. január 12-ig tájékoztatják a Bizottságot, és tájékoztatják a Bizottságot az azokat érintő minden későbbi módosításról.

24. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az 1–18. cikknek, a 23. cikknek, valamint az I–V. mellékletnek 2023. január 12-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezésekben utalni kell arra is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás és a megfogalmazás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

25. cikk

Átmeneti időszak

- (1) 2026. január 12-ig a tagállamok meghozzák az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz megfeleljen az I. melléklet B. részében meghatározott parametrikus értékeknek a biszfenol-A, a klorát, a klorit, a haloecetsavak, a mikrocisztin-LR, az „összes PFA vegyület”, a „PFA vegyületek összege” és az urán esetében.
- (2) 2026. január 12-ig a vízszolgáltatók nem kötelesek az emberi fogyasztásra szánt víz 13. cikknek megfelelő monitorozására az e cikk (1) bekezdésében felsorolt paraméterek tekintetében.

26. cikk

Hatályon kívül helyezés

- (1) A VI. melléklet A. részében említett jogi aktusokkal módosított 98/83/EK irányelv 2023. január 13-ával hatályát veszti, a VI. melléklet B. részében említett irányelveknek a belső jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket nem érintve.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat ezen irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni és a VII. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

(2) A tagállamok által a 98/83/EK irányelv 9. cikkének (1) bekezdésével összhangban engedélyezett és 2023. január 12-án még alkalmazható eltérések érvényességük végéig alkalmazhatók maradnak. Az említett eltérések ezen irányelv 15. cikkének megfelelő megújítására pedig csak akkor kerülhet sor, ha még nem került engedélyezésre második eltérés. A tagállamok azon joga, hogy a Bizottságtól a 98/83/EK irányelv 9. cikkének (2) bekezdésével összhangban harmadik eltérést kérjenek, azon második eltérések esetében marad alkalmazható, amelyek 2021. január 12-én még alkalmazhatók.

27. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

28. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2020. december 16-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
D. M. SASSOLI

a Tanács részéről
az elnök
M. ROTH

I. MELLÉKLET

AZ EMBERI FOGYASZTÁSRA SZÁNT VÍZ MINŐSÉGÉNEK ÉRTÉKELÉSÉRE SZOLGÁLÓ PARAMETRIKUS
ÉRTÉKEK MINIMUMKÖVETELMÉNYEI

A. RÉSZ

Mikrobiológiai paraméterek

Paraméter	Parametrikus érték	Mértékegység	Megjegyzések
Intesztinális enterococcusok	0	Szám/100 ml	A palackba vagy más zárt edényzetbe töltött víz esetében a mértékegység: szám/250 ml
<i>Escherichia coli</i> (<i>E. coli</i>)	0	Szám/100 ml	A palackba vagy más zárt edényzetbe töltött víz esetében a mértékegység: szám/250 ml

B. RÉSZ

Kémiai paraméterek

Paraméter	Parametrikus érték	Mértékegység	Megjegyzések
Akrilamid	0,10	µg/l	A 0,10 µg/l parametrikus érték a monomer vízben mért maradék koncentrációjára vonatkozik, amelyet a szóban forgó polimer vízben való maximális kioldódási jellemzői alapján számítottak ki.
Antimon	10	µg/l	
Arzén	10	µg/l	
Benzol	1,0	µg/l	
Benzo(a)pirén	0 010	µg/l	
Biszfenol-A	2,5	µg/l	
Bór	1,5	mg/l	2,4 mg/l parametrikus értéket kell alkalmazni, ha az érintett ellátórendszer elsődleges vízforrása sótalanított víz, illetve az olyan régiókban, ahol a geológiai adottságok nagy bórkonzentrációt eredményezhetnek a felszín alatti vizekben.
Bromát	10	µg/l	
Kadmium	5,0	µg/l	
Klorát	0,25	mg/l	0,70 mg/l parametrikus értéket kell alkalmazni abban az esetben, ha az emberi fogyasztásra szánt víz fertőtlenítésekor használt fertőtlenítési módszerek – így különösen a klór-dioxid alkalmazása – klorát keletkezésével járnak. Amennyiben lehetséges, a fertőtlenítés veszélyeztetése nélkül, a tagállamoknak törekedniük kell alacsonyabb értékekre. Ezt a paramétert kizárólag az említett fertőtlenítési módszerek használatakor kell mérni.
Klorit	0,25	mg/l	0,70 mg/l parametrikus értéket kell alkalmazni abban az esetben, ha az emberi fogyasztásra szánt víz fertőtlenítésekor használt fertőtlenítési módszerek – így különösen a klór-dioxid alkalmazása – klorit keletkezésével járnak. Amennyiben lehetséges, a fertőtlenítés veszélyeztetése nélkül, a tagállamoknak törekedniük kell az alacsonyabb értékekre. Ezt a paramétert kizárólag az említett fertőtlenítési módszerek használatakor kell mérni.

Paraméter	Parametrikus érték	Mértékegység	Megjegyzések
Króm	25	µg/l	A 25 µg/l parametrikus értéknek legkésőbb 2036. január 12-ig kell megfelelni. A króm parametrikus értéke addig az időpontig 50 µg/l.
Réz	2,0	mg/l	
Cianid	50	µg/l	
1,2 – diklór-etán	3,0	µg/l	
Epiklórhidrin	0,10	µg/l	A 0,10 µg/l parametrikus érték a monomer vízben mért maradék koncentrációjára vonatkozik, amelyet a szóban forgó polimer vízben való maximális kioldódási jellemzői alapján számítottak ki.
Fluorid	1,5	mg/l	
Haloecetsavak (HAA-k)	60	µg/l	Ezt a paramétert kizárólag abban az esetben kell mérni, ha az emberi fogyasztásra szánt víz fertőtlenítéseként használt fertőtlenítési módszerek haloecetsavak keletkezésével járhatnak. E paraméter az alábbi öt reprezentatív anyag összege: monoklór-, diklór- és triklór-ecetsav, valamint mono- és dibrom-ecetsav.
Ólom	5	µg/l	Az 5 µg/l parametrikus értéket legkésőbb 2036. január 12-ig kell elérni. Az ólom parametrikus értéke addig az időpontig 10 µg/l.
			Az említett időpontot követően az 5 µg/l parametrikus értéket legalább a szolgáltatási ponton (a házi vízelosztó rendszer belépési pontja) el kell érni. A 11. cikk (2) bekezdése első albekezdésének b) pontja alkalmazásában a csapnál mért 5 µg/l parametrikus érték alkalmazandó.
Higany	1,0	µg/l	
Mikrocisztin-LR	1,0	µg/l	Ezt a paramétert kizárólag a vízforráson lehetséges vízvirágzási esemény esetében kell mérni (megnövekedett cianobakteriális sejtsűrűség vagy vízvirágzás kialakulási potenciál).
Nikkel	20	µg/l	

Paraméter	Parametrikus érték	Mértékegység	Megjegyzések
Nitrát	50	mg/l	A tagállamok biztosítják, hogy teljesüljön a $[\text{nitrát}]/50 + [\text{nitrit}]/3 \leq 1$ feltétel, ahol a szögletes zárójelek a nitrát (NO_3) és nitrit (NO_2) mg/l-ben kifejezett koncentrációját jelzik, és hogy a 0,10 mg/l nitrit parametrikus érték teljesüljön a vízkezelő műveket elhagyó víz esetében.
Nitrit	0,50	mg/l	A tagállamok biztosítják, hogy teljesüljön a $[\text{nitrát}]/50 + [\text{nitrit}]/3 \leq 1$ feltétel, ahol a szögletes zárójelek a nitrát (NO_3) és nitrit (NO_2) mg/l-ben kifejezett koncentrációját jelzik, és hogy a 0,10 mg/l nitrit parametrikus érték teljesüljön a vízkezelő műveket elhagyó víz esetében.
Peszticidek	0,10	µg/l	„Peszticidek”: – szerves rovarölő szerek (inszekticidek), – szerves gyomirtó szerek (herbicidek), – szerves gombaölő szerek (fungicidek), – szerves féregirtó szerek (nematocidek), – szerves atkairtó szerek (akaricidek), – szerves algairtó szerek (algicidek), – szerves rágcsálóirtó szerek (rodenticidek), – szerves csigairtó szerek (szlimicidek), – egyéb hasonló termékek (többek között növekedésszabályozók) és az 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 3. cikkének 32. pontjában meghatározott olyan bomlástermékek, amelyek az emberi fogyasztásra szánt víz szempontjából relevánsak. Egy peszticid bomlástermék az emberi fogyasztásra szánt víz szempontjából akkor tekintendő relevánsnak, ha okkal feltételezhető, hogy hasonló lényegi tulajdonságokkal rendelkezik peszticid hatását tekintve, mint a kiindulási anyag, vagy a fogyasztók számára önmagában vagy átalakulási termékei révén egészségkockázatot jelent.
			A 0,10 µg/l parametrikus érték minden egyes növényvédő szerre külön-külön vonatkozik. Az aldrin, dieldrin, heptaklór és heptaklór-epoxid esetében a parametrikus érték 0,030 µg/l.

Paraméter	Parametrikus érték	Mértékegység	Megjegyzések
			A tagállamok irányértéket határozhatnak meg az emberi fogyasztásra szánt vízben található nem releváns peszticid bomlás-termékek jelenlétének ellenőrzés alatt tartása érdekében. Csak azokat a növényvédő szereket kell monitorozni, amelyek egy adott szolgáltatott vízben valószínűleg jelen vannak. A tagállamok által szolgáltatott adatok alapján a Bizottság létrehozhatja a növényvédő szerek és releváns bomlástermékeik adatbázisát, figyelembe véve az emberi fogyasztásra szánt vízben való esetleges előfordulásukat.
Peszticidek összesen	0,50	µg/l	„Peszticidek összesen”: a monitorozás során észlelt és számszerűsített, az előző sorban meghatározott egyes peszticid-tartalmak összege.
Összes PFA vegyület	0,50	µg/l	„Összes PFA vegyület”: a per- és polifluorozott alkil vegyületek összessége. Ez a parametrikus érték csak azt követően alkalmazandó, hogy a 13. cikk (7) bekezdésével összhangban kidolgozásra kerültek az e paraméter monitorozására vonatkozó technikai iránymutatások. Ezt követően a tagállamok eldönthetik, hogy az „összes PFA vegyület” és a „PFA vegyületek összege” paraméterek közül csak az egyiket, vagy mindkettőt alkalmazzák-e.
PFA vegyületek összege	0,10	µg/l	„PFA vegyületek összege”: az emberi fogyasztásra szánt víz szempontjából aggályosnak minősülő, a III. melléklet B. részének 3. pontjában felsorolt per-és polifluorozott alkil vegyületek összege. Ez az „összes PFA vegyület” csoportba tartozó olyan anyagok alcsoportja, amelyek egy perfluoralkil összetevőt tartalmaznak három vagy több szénatommal (azaz –CnF2n–, n ≥ 3), vagy egy perfluoralkil-éter összetevőt kettő vagy több szénatommal (azaz –CnF2nOCmF2 m–, n és m ≥ 1).
Policiklikus aromás szénhidrogének	0,10	µg/l	A következő meghatározott vegyületek koncentrációjának összege: benz(b)fluorantén, benz(k)fluorantén, benz(ghi)perilén és indeno(1,2,3-cd)pirén.
Szelén	20	µg/l	30 µg/l parametrikus értéket kell alkalmazni az olyan régiókban, ahol a geológiai adottságok nagy szelén koncentrációt eredményezhetnek a felszín alatti vizekben.

Paraméter	Parametrikus érték	Mértékegység	Megjegyzések
Tetraklór-etilén és triklór-etilén	10	µg/l	Ezen két paraméter koncentrációjának összege.
Trihalometánok összesen	100	µg/l	Amennyiben lehetséges, a fertőtlenítés veszélyeztetése nélkül, a tagállamoknak alacsonyabb parametrikus értékre kell törekedniük. A parametrikus érték a következő meghatározott vegyületek koncentrációjának összege: kloroform, bromoform, dibrómklorometán és brómdiklorometán.
Urán	30	µg/l	
Vinilklorid	0,50	µg/l	A 0,50 µg/l parametrikus érték a monomer vízben mért maradék koncentrációjára vonatkozik, amelyet a szóban forgó polimer vízben való maximális kioldódási jellemzői alapján számítottak ki.

(¹) (¹) Az Európai Parlament és a Tanács 1107/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a növényvédő szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 309., 2009.11.24., 1. o.).

C. RÉSZ

Indikátor paraméterek

Paraméter	Parametrikus érték	Mértékegység	Megjegyzések
Alumínium	200	µg/l	
Ammónium	0,50	mg/l	
Klorid	250	mg/l	A víz nem lehet korrozív.
<i>Clostridium perfringens</i> , beleértve a spórákat is	0	szám/100 ml	Ezt a paramétert akkor kell mérni, ha a kockázatértékelés jelzi ennek indokoltságát.
Szín	Elfogadható a fogyasztók számára, rendellenes eltérés nélkül		
Vezetőképesség	2 500	µS cm ⁻¹ 20 °C-on	A víz nem lehet agresszív.
Hidrogénion koncentráció	≥ 6,5 és ≤ 9,5	pH egység	A víz nem lehet agresszív. A palackba vagy más zárt edényzetbe töltött szénsavmentes víz esetében a minimum érték 4,5 pH egységre csökkenthető. A palackba vagy más zárt edényzetbe töltött természetesszénsav-tartalmú vagy mesterségesen szénsavval dúsított víz esetében a minimumérték alacsonyabb is lehet.
Vas	200	µg/l	
Mangán	50	µg/l	
Szag	Elfogadható a fogyasztók számára, rendellenes eltérés nélkül		
Oxidálhatóság	5,0	mg/l O ₂	Ezt a paramétert nem szükséges mérni, ha a TOC paramétert (összes szerves szén) vizsgálják.
Szulfát	250	mg/l	A víz nem lehet korrozív.
Nátrium	200	mg/l	
Íz	Elfogadható a fogyasztók számára, rendellenes eltérés nélkül		
Telepszám 22 °C-on	Rendellenes eltérés nélkül		
Coliform baktériumok	0	szám/100 ml	A palackba vagy más zárt edényzetbe töltött víz esetében a mértékegység: szám/250 ml.
Összes szerves széntartalom (TOC)	Rendellenes eltérés nélkül		Ezt a paramétert nem szükséges mérni a napi 10 000 m ³ -nél kisebb kapacitású szolgáltatás esetében.

Paraméter	Parametrikus érték	Mértékegység	Megjegyzések
Zavarosság	Elfogadható a fogyasztók számára, rendellenes eltérés nélkül		

A víz nem lehet agresszív vagy korrozív. Ez különösen a kezelt (demineralizálás, lágyítás, membránkezelés, fordított ozmózis stb.) vízre vonatkozik.

Amennyiben az emberi fogyasztásra szánt víz előállításához olyan kezelést alkalmaznak, amely jelentős mértékben csökkenti a víz ásványianyag-tartalmát vagy lágyítja a vizet, kalcium- és magnéziumsók adhatók a vízhez, hogy azt így kondicionálva csökkentsék az esetleges káros egészséghatást, valamint a víz agresszív vagy korrozív jellegét, illetve javítsanak annak ízén. Az ilyen eljárásokkal kezelt víz tulajdonságainak figyelembevételével minimális koncentráció határozható meg a lágyított vagy ásványi anyagoktól mentesített vízben található kalciumra és magnéziumra, illetve összes oldott anyagra.

D. rész

A házi vízelosztó rendszerek kockázatértékelésének szempontjából releváns paraméterek

Paraméter	Parametrikus érték	Mértékegység	Megjegyzések
<i>Legionella</i>	< 1 000	CFU/l	Ez a parametrikus érték a 10. és a 14. cikkel összefüggésben kerül meghatározásra. Az e cikkekben előírt intézkedések a parametrikus érték alatt mért érték esetén is fontolóra vehetők, például fertőzések vagy járványok esetén. Ilyen esetekben meg kell erősíteni a fertőzés forrását, és azonosítani kell a <i>Legionella</i> fajt.
Ólom	10	µg/l	Ez a parametrikus érték a 10. és a 14. cikkel összefüggésben kerül meghatározásra. A tagállamoknak minden tőlük telhetőt meg kell tenniük azért, hogy 2036. január 12-ig elérjék az alacsonyabb, 5 µg/l-es értéket.

II. MELLÉKLET

MONITOROZÁS

A. rész

Általános célkitűzések és az emberi fogyasztásra szánt víz monitorozására irányuló programok

1. A 13. cikk (2) bekezdése alapján kidolgozott, az emberi fogyasztásra szánt víz monitorozására irányuló programoknak:
 - a) ellenőrizniük kell, hogy az emberi egészségre jelentett kockázatok ellenőrzésére irányuló intézkedések a vízellátási lánc teljes egészében – a vízkivételi területtől a vízkezelésen és víztároláson keresztül a vízelosztásig – hatékonyak, és hogy az emberi fogyasztásra szánt víz a megfelelési ponton egészséges és tiszta;
 - b) információt kell biztosítaniuk az emberi fogyasztás céljára szolgáltatott víz minőségéről, amelyek bizonyítják, hogy a 4. cikkben foglalt kötelezettségek és az 5. cikkel összhangban meghatározott parametrikus értékek teljesülnek;
 - c) meg kell határozniuk az emberi egészségre jelentett kockázatok csökkentésének legmegfelelőbb eszközeit.
2. A 13. cikk (2) bekezdése alapján létrehozott monitoring programoknak tartalmazniuk kell az alábbiak egyikét vagy közülük többet:
 - a) különálló pontokon vízminták vétele és vizsgálata;
 - b) a folyamatos monitorozás során rögzített mérések.Emellett a monitoring programok az alábbiakat is tartalmazhatják:
 - a) a berendezések működőképességével és karbantartási állapotával kapcsolatos nyilvántartások ellenőrzése;
 - b) a vízkivételi területnek, valamint a vízkezelés, a víztárolás és a vízelosztás infrastruktúrájának az ellenőrzése a 8. cikk (2) bekezdése első albekezdésének c) pontjában és a 10. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában szereplő monitorozási követelmények sérelme nélkül.
3. A monitoring programoknak magukban kell foglalniuk továbbá egy olyan üzemeltetési monitoring programot, amely az üzemeltetési hatékonyságnak és a vízminőségi problémáknak a gyors észlelésére szolgál, valamint lehetővé teszi az előre megtervezett korrekciós intézkedések gyors végrehajtását. Ezen üzemeltetési monitoring programoknak az ellátási rendszerre specifikusnak kell lenniük, figyelembe kell venniük a veszélyek és a veszélyesemények azonosításának, valamint az ellátórendszer kockázateértékelésének az eredményeit, és úgy kell őket kialakítani, hogy alkalmasak legyenek a vízkivételt, a vízkezelést, a vízelosztást és a víztárolást érintő összes ellenőrzési intézkedés hatékonyságának megerősítésére.

Az üzemeltetési monitoring programnak magában kell foglalnia a „zavarosság a vízellátó létesítményben” paraméter monitorozását, hogy ily módon rendszeresen ellenőrizhető legyen a szűrési eljárásokkal végzett fizikai eltávolítás hatékonysága, az alábbi táblázatban szereplő referenciaértékek és gyakoriság szerint (nem alkalmazandó az olyan felszínközeli források esetében, amelyeknél a zavarosságot vas és mangán okozza):

Üzemeltetési paraméter	Referenciaérték
Zavarosság a vízellátó létesítményben	0,3 NTU a minták 95 %-a esetében, az 1 NTU egyetlen esetben sem léphető túl
A vízellátási körzeten belül naponta szolgáltatott vagy előállított vízmennyiség (m ³)	Minimális mintavételi és elemzési gyakoriság
≤ 1 000	Hetente
> 1 000 – ≤ 10 000	Naponta
> 10 000	Folyamatos

Az üzemeltetési monitorozási programnak ki kell terjednie továbbá a következő paramétereknek a nyersvízben való monitorozására, hogy ily módon ellenőrizhető legyen a mikrobiológiai kockázatokkal szembeni kezelési eljárások hatékonysága:

Üzemeltetési paraméter	Referenciaérték	Mértékegység	Megjegyzések
Szomatikus colifágok	50 (nyersvíz esetében)	Plakk-képző egységek (PFU)/100 ml	Ezt a paramétert akkor kell mérni, ha a kockázattértékelés jelzi ennek indokoltságát. Amennyiben a nyersvízben > 50 PFU/100 ml koncentrációban megtalálható, a vizet a vízkezelési technológiasor lépéseit követően vizsgálni kell, hogy meg lehessen állapítani, hogy a meglevő lépések hány nagyságrenddel csökkentik a koncentrációját, illetve fel lehessen mérni, hogy kellően kontrollált-e a kórokozó vírusok átjutásának kockázata.

4. A tagállamok biztosítják a monitoring programok folyamatos felülvizsgálatát, és legalább hatévente azok frissítését vagy megerősítését.

B. rész

Paraméterek és mintavételi gyakoriság

1. Paraméterek listája

A. csoport

A következő paramétereket (A. csoport) a 2. pontban található 1. táblázatban meghatározott monitorozási gyakorisággal kell monitorozni:

- a) *Escherichia coli* (*E. coli*), intesztinális enterococcusok, coliform baktériumok, telepszám 22 °C-on, szín, zavarosság, íz, szag, pH és vezetőképesség;
- b) a monitoring programban az 5. cikk (3) bekezdésének megfelelően, valamint adott esetben az ellátórendszernek a 9. cikkben és ezen melléklet C. részében foglaltak szerinti kockázatértékelése útján relevánsként meghatározott egyéb paraméterek.

Különleges körülmények esetén a következő paramétereket is az A. csoportba tartozó paraméterek közé kell sorolni:

- a) ammónium és nitrit, klóramin alkalmazása esetén;
- b) alumínium és vas, ha vízkezelő szerként használják.

Az *Escherichia coli* (*E. coli*) és az intesztinális enterococcusok „alapvető paramétereknek” tekintendők és esetükben az ellátórendszernek a 9. cikkkel és ezen melléklet C. részével összhangban végzett kockázatértékelése okán nem csökkenthető a monitorozási gyakoriság. Ezeket legalább a 2. pontban található 1. táblázatban meghatározott gyakorisággal kell monitorozni.

B. csoport

Az ezen irányelvben foglalt valamennyi parametrikus értéknek való megfelelés ellenőrzése érdekében az A. csoportban nem vizsgált és az 5. cikkkel összhangban meghatározott minden egyéb paramétert – az I. melléklet D. részében szereplő paraméterek kivételével – legalább a 2. pontban található 1. táblázatban meghatározott gyakorisággal kell monitorozni, kivéve, ha az ellátórendszernek a 9. cikkkel és ezen melléklet C. részével összhangban végzett kockázatértékelése alapján eltérő mintavételi gyakoriság kerül meghatározásra.

2. Mintavételi gyakoriság

1. táblázat Minimális mintavételi és elemzési gyakoriság a megfelelés monitorozására

A vízellátási körzeten belül naponta szolgáltatott vagy előállított vízmennyiség (Lásd az 1. és 2. megjegyzést) m ³		Az A. csoportba tartozó paraméterek a minták száma évente	A B. csoportba tartozó paraméterek a minták száma évente
	< 10	> 0 (Lásd a 4. megjegyzést)	> 0 (Lásd a 4. megjegyzést)
≥ 10	≤ 100	2	1 (Lásd az 5. megjegyzést)
> 100	≤ 1 000	4	1
> 1 000	≤ 10 000	4 az első 1 000 m ³ /nap mennyiségre + 3 a teljes mennyiségen belüli minden további megkezdett 1 000 m ³ /nap mennyiségre (Lásd a 3. megjegyzést)	1 az első 1 000 m ³ /nap mennyiségre + 1 a teljes mennyiségen belüli minden további megkezdett 4 500 m ³ /nap mennyiségre (Lásd a 3. megjegyzést)
> 10 000	≤ 100 000		3 az első 10 000 m ³ /nap mennyiségre + 1 a teljes mennyiségen belüli minden további megkezdett 10 000 m ³ /nap mennyiségre (Lásd a 3. megjegyzést)
> 100 000			12 az első 100 000 m ³ /nap mennyiségre + 1 a teljes mennyiségen belüli minden további megkezdett 25 000 m ³ /nap mennyiségre (Lásd a 3. megjegyzést)

-
1. megjegyzés: A vízellátási körzet az a földrajzilag meghatározott térség, amelyen belül az emberi fogyasztásra szánt víz egy vagy több forrásból származik, és amelyen belül a víz minősége közvetlenül egységesnek tekinthető.
 2. megjegyzés: A víz mennyiségét a naptári évben vett átlagok alapján számítják ki. A vízellátási körzetben lakók száma is használható a víz mennyisége helyett a minimális gyakoriság meghatározásához, 200 l/(nap*fő) vízfogyasztást feltételezve.
 3. megjegyzés: A feltüntetett gyakoriság kiszámítása az alábbi módon történik: pl. $4\,300\text{ m}^3/\text{nap} = 16$ minta (4 minta az első $1\,000\text{ m}^3/\text{nap}$ mennyiségre + 12 további minta $3\,300\text{ m}^3/\text{nap}$ mennyiségre) az A. csoportba tartozó paraméterek esetében.
 4. megjegyzés: A tagállamoknak az A. és B. csoportba tartozó paraméterek esetében minimális mintavételi gyakoriságot kell meghatározniuk a – 3. cikk (3) bekezdésének b) pontja szerinti mentességben nem részesülő – vízszolgáltatók számára, feltéve, hogy az alapvető paramétereket legalább évente egyszer monitorozzák.
 5. megjegyzés: A tagállamok csökkenthetik a mintavételi gyakoriságot, feltéve, hogy az 5. cikkel összhangban meghatározott összes paramétert legalább hatévente egyszer monitorozzák, továbbá monitorozzák azokat olyan esetekben, amikor a vízellátórendszerbe új vízforrást vezetnek vagy az említett rendszert oly módon alakítják át, hogy az esetleg negatívan hathat ki a víz minőségére.
-

C. rész

Az ellátórendszer kockázatértékelése és kockázatkezelése

1. Az ellátórendszer 9. cikkben említett kockázatértékelésének eredménye alapján a monitorozás során figyelembe vett paraméterek listáját ki kell bővíteni és a B. részben meghatározott mintavételi gyakoriságokat növelni kell, ha az alábbi feltételek bármelyike teljesül:
 - a) az e mellékletben szereplő paraméterek listája vagy meghatározott gyakoriságok nem elegendőek a 13. cikk (1) bekezdésében előírt kötelezettségek teljesítéséhez;
 - b) a 13. cikk (5) bekezdésének alkalmazásában további monitorozást kell végezni;
 - c) az A. rész 1. pontjának a) alpontjában foglalt biztosítékokra van szükség;
 - d) a 8. cikk (4) bekezdése első albekezdésének a) pontjával összhangban a mintavételi gyakoriság növelésére van szükség.
2. Az ellátórendszer kockázatértékelésének eredményeképpen a monitorozás során figyelembe vett, a B. részben foglalt paraméterek listája szűkíthető, a B. részben foglalt mintavételi gyakoriságok pedig csökkenthetők, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
 - a) a mintavétel helyszínét és gyakoriságát a paraméter eredete, valamint koncentrációjának változékonysága és hosszú távú alakulása szerint kell meghatározni a 6. cikkre figyelemmel;
 - b) a minimális mintavételi gyakoriság valamely paraméter esetében történő csökkentése tekintetében egy legalább hároméves időszak alatt rendszeres időközönként, a teljes vízellátási körzetre reprezentatív mintavételi helyeken vett minden minta eredménye alacsonyabb értéket mutat, mint a parametrikus érték 60 %-a;
 - c) a monitorozandó paraméterek listájából valamely paraméter törlése tekintetében egy legalább hároméves időszak alatt rendszeres időközönként, a teljes vízellátási körzetre reprezentatív mintavételi helyeken vett minden minta eredménye alacsonyabb értéket mutat, mint a parametrikus érték 30 %-a;
 - d) a monitorozandó paraméterek listájából valamely paraméter törlése tekintetében a döntés a kockázatértékelés eredményén alapul, amely figyelembe veszi az emberi fogyasztásra szánt víz forrásai monitorozásának eredményét, valamint megerősíti, hogy az emberi egészség védelmet élvez – az 1. cikkben foglaltak szerint – az emberi fogyasztásra szánt víz szennyezettsége által okozott minden káros hatástól;
 - e) valamely paraméter esetében a mintavételi gyakoriság csökkentése, vagy a monitorozandó paraméterek listájából valamely paraméter törlése tekintetében a kockázatértékelés megerősíti, hogy nincs olyan észszerűen előrelátható tényező, amely várhatóan az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének romlását okozná.

Amennyiben 2021. január 12-én már rendelkezésre állnak olyan monitorozási eredmények, amelyek tanúsítják a 2. pont b)–e) alpontjában meghatározott feltételek teljesülését, akkor ezen monitorozási eredmények felhasználásával az említett időponttól kezdve kiigazítható az ellátórendszer kockázatértékelését követő monitorozás.

Amennyiben a monitorozást már kiigazították az ellátórendszernek a többek között a 98/83/EK irányelv II. melléklete C. részének megfelelően végzett kockázatértékelését követően, a tagállamok rendelkezhetnek a kiigazítás érvényessége megerősítésének lehetőségéről anélkül, hogy a 2. pont b) és c) alpontja szerinti monitorozást további legalább hároméves időtartamra előírnák a teljes vízellátási körzet szempontjából reprezentatív mintavételi pontokra vonatkozóan.

D. rész

Mintavételi módszerek és mintavételi helyek

1. A mintavételi helyeket úgy kell kijelölni, hogy biztosított legyen a 6. cikk (1) bekezdésének való megfelelés. Elosztóhálózat esetében a tagállam a vízellátási körzeten belül vagy a vízkezelő műnél is vehet mintát konkrét paraméterekre vonatkozóan, ha bizonyítható, hogy az adott paraméterekre kapott értékek tekintetében kedvezőtlen változás nem várható. Amennyire lehetséges, a mintavételek számát időben és térben egyenletesen kell elosztani.
 2. A megfelelési ponton történő mintavételt az alábbi követelmények szerint kell végezni:
 - a) bizonyos kémiai paraméterek – különösen a réz, az ólom és a nikkel – esetében a megfelelőség vizsgálata céljából vett mintákat a fogyasztói csapból kell venni a víz előzetes kifolytatása nélkül. Egy liter véletlenszerű napközbeni mintát kell venni. Ehelyett a tagállamok – amennyiben az jobban tükrözi tagállami helyzetüket, így például a fogyasztók átlagos heti bevitelét – a csővezetékrendszerben meghatározott ideig stagnáló vízből történő mintavétel módszerét („pangóvíz-módszer”) is alkalmazhatják, feltéve, hogy a vízellátási körzet szintjén ez nem eredményez kevesebb nem megfelelő eredményt, mint a napközbeni véletlenszerű mintavétel;
 - b) a mikrobiológiai paraméterek megfelelőségének értékelésére a megfelelési ponton a mintavételt és a minta kezelését az EN ISO 19458 szabvány „b)” mintavételi céljával összhangban kell végezni.
 3. A házi vízelosztó rendszerekből azokon a pontokon kell *Legionella*-mintákat venni, ahol fennáll a *Legionella* elszaporodásának kockázata, vagy a *Legionellának* való rendszeres expozíció szempontjából reprezentatív pontokon, vagy mindkettőn. A tagállamoknak iránymutatásokat kell kialakítaniuk a *Legionella*-mintavételi módszerekre vonatkozóan.
 4. Az elosztóhálózatban történő mintavételt, a fogyasztói csapoknál történő mintavétel kivételével az ISO 5667-5 szabvány szerint kell végezni. A mikrobiológiai paraméterek tekintetében az elosztóhálózatban a mintavételt és minta kezelését az EN ISO 19458 szabvány „a)” mintavételi céljával összhangban kell végezni.
-

*III. MELLÉKLET***A PARAMÉTEREK ELEMZÉSÉRE VONATKOZÓ ELŐÍRÁSOK**

A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvnek való megfelelés monitorozása és bizonyítása céljából alkalmazott elemzési módszereket – a zavarosság kivételével – az EN ISO/IEC 17025 szabvány vagy más, azzal egyenértékű, nemzetközileg elfogadott szabvány szerint validálják és dokumentálják. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a laboratóriumok és az azokkal szerződésben álló felek az EN ISO/IEC 17025 szabványnak vagy más, azzal egyenértékű, nemzetközileg elfogadott szabványnak megfelelő minőségirányítási rendszert alkalmazzanak.

Az alternatív módszereknek az ezen mellékletben meghatározott módszerekkel való egyenértékűsége értékelésének céljából a tagállamok a mikrobiológiai módszerek egyenértékűségére vonatkozó szabványként meghatározott EN ISO 17994 szabványt használhatják, vagy az EN ISO 17994 szabvány alkalmazási körén kívül eső, a tenyésztéstől eltérő elveken alapuló módszerek egyenértékűségének megállapítására az EN ISO 16140 szabványt, illetve bármely más hasonló, nemzetközileg elfogadott vizsgálati eljárást alkalmazhatnak.

Olyan analitikai módszer hiányában, amely megfelel a B. részben foglalt, a módszerrel szembeni minimális teljesítménykövetelményeknek, a tagállamok biztosítják, hogy a monitorozás a rendelkezésre álló legjobb, de túlzott költségekkel nem járó technikák alkalmazásával történjen.

A. rész

Mikrobiológiai paraméterek, amelyek elemzési módszerei meg vannak határozva

A mikrobiológiai paraméterek elemzési módszerei a következők:

- a) *Escherichia coli* (*E. coli*) és coliform baktériumok (EN ISO 9308-1 vagy EN ISO 9308-2);
- b) intesztinális enterococcusok (EN ISO 7899-2);
- c) telepszám vagy heterotróf összcsíraszám 22 °C-on (EN ISO 6222);
- d) *Clostridium perfringens*, beleértve a spórákat is (EN ISO 14189).
- e) *Legionella* (EN ISO 11731 az I. melléklet D. részében szereplő értéknek való megfelelés tekintetében);
a kockázatalapú igazoló monitorozás céljából, valamint a tenyésztési módszerek kiegészítésére más módszerek, például az ISO/TS 12869 szabvány, gyors tenyésztési módszerek, nem tenyésztésen alapuló módszerek és molekuláris alapú módszerek – különösen a mennyiségi meghatározásra alkalmas polimeráz láncreakció (qPCR) – is alkalmazhatók;
- f) szomatikus colifágok;
az üzemeltetési monitorozás tekintetében a II. melléklet A. része, valamint az EN ISO 10705-2 és az EN ISO 10705-3 szabvány alkalmazható.

B. rész

Kémiai és indikátor paraméterek, amelyekre nézve a módszerrel szembeni teljesítménykövetelmények meg vannak határozva

1. Kémiai és indikátor paraméterek

Az e melléklet 1. táblázatában szereplő paraméterek esetében az analitikai módszerrel szemben minimumkövetelmény, hogy képes legyen a parametrikus értékek megfelelő koncentrációkat az adott parametrikus érték legfeljebb 30 %-ának megfelelő – a 2009/90/EK bizottsági irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének 2. pontjában meghatározott – alsó méréshatárral és az e melléklet 1. táblázatában megadott mérési bizonytalansággal mérni. Az eredményt legalább annyi tizedesjegy pontossággal kell megadni, mint amennyivel az ezen irányelv I. mellékletének B. és C. részében említett parametrikus értékeket meghatározták.

Az 1. táblázatban megállapított mérési bizonytalanság nem használható az I. mellékletben foglalt parametrikus értékek további tűréshatáraként.

1. táblázat A módszerrel szembeni minimális teljesítmény követelmény – „mérési bizonytalanság”

Paraméterek	Mérési bizonytalanság (Lásd az 1. megjegyzést) a parametrikus érték %-os arányában (a pH kivételével)	Megjegyzések
Alumínium	25	
Ammónium	40	
Akrilamid	30	
Antimon	40	
Arzén	30	
Benzo(a)pirén	50	Lásd a 2. megjegyzést
Benzol	40	
Biszfenol-A	50	
Bór	25	
Bromát	40	
Kadmium	25	
Klorid	15	
Klorát	40	
Klorit	40	
Króm	30	
Réz	25	
Cianid	30	Lásd a 3. megjegyzést
1,2 – diklór-etán	40	
Epiklórhidrin	30	
Fluorid	20	
Haloecetsavak	50	
Hidrogénion koncentráció pH	0,2	Lásd a 4. megjegyzést

(¹) A Bizottság 2009/90/EK irányelve (2009. július 31.) a vizek állapotának kémiai elemzésére és figyelemmel kísérésére vonatkozó műszaki előírásoknak a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti megállapításáról (HL L 201., 2009.8.1., 36. o.).

Paraméterek	Mérési bizonytalanság (Lásd az 1. megjegyzést) a parametrikus érték %-os arányában (a pH kivételével)	Megjegyzések
Vas	30	
Ólom	30	
Mangán	30	
Higany	30	
Mikrocisztin-LR	30	
Nikkel	25	
Nitrát	15	
Nitrit	20	
Oxidálhatóság	50	Lásd az 5. megjegyzést
Peszticidek	30	Lásd a 6. megjegyzést
PFA vegyületek	50	
Policiklikus aromás szénhidrogének	40	Lásd a 7. megjegyzést
Szelén	40	
Nátrium	15	
Szulfát	15	
Tetraklóretilén	40	Lásd a 8. megjegyzést
Triklóretilén	40	Lásd a 8. megjegyzést
Trihalometánok – összesen	40	Lásd a 7. megjegyzést
Összes szerves széntartalom (TOC)	30	Lásd a 9. megjegyzést
Zavarosság	30	Lásd a 10. megjegyzést
Urán	30	
Vinilklorid	50	

2. Megjegyzések az 1. táblázathoz

1. megjegyzés: A mérési bizonytalanság a felhasznált adatok alapján a mérendő mennyiségre kapott értékek szórására jellemző nemnegatív paraméter. A mérési bizonytalanságra vonatkozó módszerrel szembeni követelmény ($k = 2$) a táblázatban megadott parametrikus érték százalékos aránya vagy bármely annál szigorúbb érték. Eltérő rendelkezés hiányában a mérési bizonytalanságot a parametrikus érték szintjén kell megbecsülni.
2. megjegyzés: Ha a mérési bizonytalanság értéke nem érhető el, a rendelkezésre álló legjobb technikát kell kiválasztani (60 %-ig).
3. megjegyzés: A módszer meghatározza az összes cianidtartalmat annak minden formájában.
4. megjegyzés: A mérési bizonytalanság értékét pH-egységekben fejezik ki.
5. megjegyzés: Referencia-módszer: EN ISO 8467.
6. megjegyzés: A módszerrel szembeni követelmények az egyedi peszticidek esetében jelzésértékűek. A mérési bizonytalanság értéke számos peszticid esetében 30 % is lehet, más peszticidek esetében azonban magasabb, legfeljebb 80 %-os érték is megengedhető.
7. megjegyzés: A módszerrel szembeni követelmények az egyes anyagokra vonatkoznak, és meg kell felelniük az I. melléklet B. részében az egyes anyagokra vonatkozó parametrikus értékek 25 %-ának.

8. megjegyzés: A módszerrel szembeni követelmények az egyes anyagokra vonatkoznak, és meg kell felelniük az I. melléklet B. részében az egyes anyagokra vonatkozó parametrikus értékek 50 %-ának.
9. megjegyzés: A mérési bizonytalanságot az összes szerves széntartalom (TOC) 3 mg/l-es szintjén kell megbecsülni. Az összes szerves széntartalom és oldott szerves szén meghatározására szolgáló EN 1484 útmutatót (Guidelines for the determination of TOC and dissolved organic carbon (DOC)) kell használni a vizsgálati módszer bizonytalanságának megállapításához.
10. megjegyzés: A mérési bizonytalanságot az EN ISO 7027 szabvány vagy más, azzal egyenértékű szabvány szerint mért 1,0 NTU (nefelometriás turbiditási egység) szinten kell megbecsülni.

3. PFA vegyületek összege

Az alábbi anyagokat kell a 13. cikk (7) bekezdésével összhangban kidolgozott technikai iránymutatások alapján elemezni:

- Perfluor-butánsav (PFBA)
- Perfluor-pentánsav (PFPA)
- Perfluor-hexánsav (PFHxA)
- Perfluor-heptánsav (PFHpA)
- Perfluor-oktánsav (PFOA)
- Perfluor-nonánsav (PFNA)
- Perfluor-dekánsav (PFDA)
- Perfluor-undekánsav (PFUnDA)
- Perfluor-dodekánsav (PFDoDA)
- Perfluor-tridekánsav (PFTrDA)
- Perfluorbután-szulfonsav (PFBS)
- Perfluorpentán-szulfonsav (PFPS)
- Perfluorhexán-szulfonsav (PFHxS)
- Perfluorheptán-szulfonsav (PFHpS)
- Perfluoroktán-szulfonsav (PFOS)
- Perfluornonán-szulfonsav (PFNS)
- Perfluordekán-szulfonsav (PFDS)
- Perfluorundekán-szulfonsav
- Perfluordodekán-szulfonsav
- Perfluortridekán-szulfonsav

Az említett anyagokat monitorozni kell, ha a vízkivételi pontok vízgyűjtő területeinek a 8. cikkel összhangban végzett kockázatértékelésének és kockázatkezelésének során megállapítják, hogy az említett anyagok valószínűleg jelen vannak az adott vízellátásban.

IV. MELLÉKLET

A NYILVÁNOSSÁG TÁJÉKOZTATÁSA

A következő pontokban meghatározott információkat felhasználóbarát és igényre szabott módon online elérhetővé kell tenni a fogyasztók számára és indokolt kérésre a fogyasztók más módon is hozzáférést kaphatnak ezekhez az információkhoz:

1. az illetékes vízszolgáltatónak, a szolgáltatási területnek és az ellátott személyek számának, valamint a vízkitermelés módjának a megjelölése, ideértve az alkalmazott vízkezelési és fertőtlenítési módszerek típusaira vonatkozó általános tájékoztatást is; a tagállamok a 2007/2/EK irányelv 13. cikkének (1) bekezdésével összhangban eltérhetnek ettől a követelménytől;
2. az I. melléklet A., B. és C. részében felsorolt paraméterekre vonatkozó legfrissebb monitorozási adatok, ezen belül a monitorozási gyakoriság az 5. cikkel összhangban meghatározott parametrikus értékkel együtt; a monitorozás eredményei nem lehetnek egy évnél régebbiek, kivéve, ha a monitorozás ezen irányelvben meghatározott gyakorisága ezt megengedi;
3. az alábbi paraméterekre vonatkozó, az I. melléklet C. részében nem szereplő információk és a kapcsolódó értékek:
 - a) keménység;
 - b) vízben oldott ásványi anyagok, anionok/kationok
 - kalcium Ca;
 - magnézium Mg;
 - kálium K;
4. az 5. cikkel összhangban meghatározott parametrikus értékek túllépését követően az illetékes hatóságok vagy más megfelelő szervek által megállapított, az emberi egészségre nézve jelentkező potenciális veszély esetén információk az emberi egészségre nézve jelentkező potenciális veszélyről, és ezzel kapcsolatban egészségvédelmi és fogyasztási tanácsok vagy egy ezen információkat tartalmazó weboldalra mutató link;
5. az ellátórendszer kockázatértékelésével kapcsolatos releváns információk;
6. a fogyasztóknak szóló tanácsok arról, hogy adott esetben miként csökkenthetik a vízfogyasztást, adott esetben hogyan használhatják felelősségteljesebben a helyi adottságoknak megfelelően a vizet, illetve hogyan kerülhetik el a pangó vízből eredő egészségkockázatokat;
7. a napi átlagban legalább 10 000 m³ vizet szolgáltató, vagy legalább 50 000 főt kiszolgáló vízszolgáltatók esetében éves tájékoztatás a következőkről:
 - a) a vízellátó rendszer általános teljesítménye a hatékonyság szempontjából, valamint a szivárgási mértékek, amint ezek az információk rendelkezésre állnak, de legkésőbb a 4. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározott időpontban;
 - b) a vízszolgáltató által nyújtott, a vízellátás tulajdonosi szerkezetével kapcsolatos információk;
 - c) amennyiben a költségeket díjrendszeren keresztül fedezik, a víz köbméterenkénti díjának szerkezete, beleértve az állandó és a változó költségeket, valamint a 16. cikk alkalmazásában végrehajtott intézkedésekkel kapcsolatos költségeket, amennyiben a vízszolgáltató megvalósított ilyeneket;
 - d) amennyiben rendelkezésre áll, az ezen irányelv hatálya alá tartozó tárgykörökhöz kapcsolódóan a vízszolgáltatóhoz intézett fogyasztói panaszok összefoglalása és az ezekkel kapcsolatos statisztikák;
8. indokolt kérésre hozzáférést kell biztosítani a fogyasztók számára a 2. és a 3. pont szerinti információkhoz legfeljebb 10 évre visszamenőleg, de 2023. január 13-nál nem korábbi időpontig, amennyiben ezek az információk rendelkezésre állnak.

V. MELLÉKLET

A 11. CIKKBEN EMLÍTETT MÓDSZERTANOK MEGHATÁROZÁSÁNAK ALAPELVEI

Anyagcsoportok**1. Szerves anyagok**

Szerves anyagok kizárólag az alábbiakból állíthatók elő:

- a) a kiindulási anyagoknak a Bizottság által a 11. cikk (2) bekezdése első albekezdésének b) pontjával összhangban létrehozandó európai pozitív listáján szereplő kiindulási anyagok; és
- b) olyan anyagok, amelyek esetében kizárható, hogy az anyag és reakciótermékei 0,1 µg/l-t meghaladó mértékben vannak jelen az emberi fogyasztásra szánt vízben, kivéve, ha toxicitásukat figyelembe véve bizonyos anyagok esetében ennél szigorúbb értéket szükséges előírni.

A szerves anyagokat a vonatkozó európai szabványokban előírt vizsgálati módszerekkel vagy ezek hiányában valamely nemzetközi vagy nemzeti szinten elismert módszerrel az 1. táblázat szerint kell vizsgálni, és az anyagoknak teljesíteniük kell az alkalmazott módszerben meghatározott követelményeket. E célból az anyagmigrációval kapcsolatos vizsgálati eredményeket át kell számítani a csapnál becsült mértékekre.

2. Fémes anyagok

Csak az anyagösszetételeknek a 11. cikk (2) bekezdése első albekezdésének b) pontjával összhangban a Bizottság által létrehozandó európai pozitív listáján szereplő fémes anyagok használhatók. A szóban forgó anyagok anyagösszetételére, egyes termékekben való felhasználásukra és az említett termékek használatára vonatkozó, az európai pozitív listán meghatározott korlátozásokat be kell tartani.

A fémes anyagokat a vonatkozó európai szabványokban előírt vizsgálati módszerekkel vagy ezek hiányában valamely nemzetközi vagy nemzeti szinten elismert módszerrel az 1. táblázat szerint kell vizsgálni, és az anyagoknak teljesíteniük kell az alkalmazott módszerben meghatározott követelményeket.

3. Cement típusú anyagok

Cement típusú anyagok kizárólag az alábbiak közül egyből vagy többől állíthatók elő:

- a) az összetevőknek a 11. cikk (2) bekezdése első albekezdésének b) pontjával összhangban a Bizottság által létrehozandó európai pozitív listáján szereplő szerves összetevők;
- b) olyan szerves összetevők, amelyek esetében kizárható, hogy az összetevők és reakciótermékeik 0,1 µg/l-t meghaladó mértékben vannak jelen az emberi fogyasztásra szánt vízben; vagy
- c) szervetlen összetevők.

A cement típusú anyagokat a vonatkozó európai szabványokban előírt vizsgálati módszerekkel vagy ezek hiányában valamely nemzetközi vagy nemzeti szinten elismert módszerrel az 1. táblázat szerint kell vizsgálni, és az anyagoknak teljesíteniük kell az alkalmazott módszerben meghatározott követelményeket. E célból az anyagmigrációval kapcsolatos vizsgálati eredményeket át kell számítani a csapnál becsült mértékekre.

4. Zománcok és kerámiaanyagok

Zománcok és kerámiaanyagok kizárólag az anyagösszetételeknek a 11. cikk (2) bekezdése első albekezdésének b) pontjával összhangban a Bizottság által létrehozandó európai pozitív listáján szereplő kiindulási anyagokból állíthatók elő, az ezen anyagok anyagösszetételében felhasznált alkotórészek értékelését követően.

A zománcokat és kerámiaanyagokat a vonatkozó európai szabványokban előírt vizsgálati módszerekkel vagy ezek hiányában valamely nemzetközi vagy nemzeti szinten elismert módszerrel az 1. táblázat szerint kell vizsgálni, és az anyagoknak teljesíteniük kell az alkalmazott módszerben meghatározott követelményeket. E célból az anyagmigrációval kapcsolatos vizsgálati eredményeket át kell számítani a csapnál becsült mértékekre.

5. A kisebb jelentőségű és összeállított alkotóelemekben felhasznált anyagok értékelésére vonatkozó kivételek

Összeállított termékek esetében: a kisebb jelentőségű alkotóelemeket, alkatrészeket és anyagokat részletesen ismertetni kell, és a vizsgálat hatókörét ennek megfelelően csökkenteni kell. E célból a „kisebb jelentőségű” jelző arra utal, hogy nem befolyásolja olyan mértékben az emberi fogyasztásra szánt víz minőségét, hogy teljeskörű vizsgálatra lenne szükség.

1. táblázat: Az anyagtípusokkal kapcsolatos vizsgálat

Kritériumok	Szerves (Lásd az 1. megjegyzést)	Fémes (Lásd a 2. megjegyzést)	Cement típusú	Zománcok és kerámiaanyagok
Európai pozitív listák				
Kiindulási anyagok (szerves anyagok) európai pozitív listája	X	N.sz.	X	N.sz.
Elfogadott fémes anyagösszetételek európai pozitív listája	N.sz.	X	N.sz.	N.sz.
A cement típusú anyagok összetevőinek európai pozitív listái	N.sz.	N.sz.	X	N.sz.
A zománcok és kerámiaanyagok anyagösszetételeinek európai pozitív listái	N.sz.	N.sz.	N.sz.	X
Érzékszervi vizsgálatok				
Szag és íz	X	N.sz.	X	N.sz.
Szín és zavarosság	X	N.sz.	X	N.sz.
Általános higiénés értékelések				
Összes szerves széntartalom kioldódás	X	N.sz.	X	N.sz.
Felszíni maradványok (fémek)	N.sz.	X	N.sz.	N.sz.
Migrációs vizsgálat				
Az ezen irányelv szempontjából releváns paraméterek	X	X	X	X
A pozitív listán szereplő anyagok MTC _{csap} értékei	X	N.sz.	X (Lásd a 3. megjegyzést)	N.sz.
Nem várt anyagok (GCMS)	X	N.sz.	X (Lásd a 3. megjegyzést)	N.sz.
Az anyagösszetételek listáinak való megfelelés	N.sz.	X	N.sz.	X
A mikroorganizmusok fokozott szaporodása	X	N.sz.	X (Lásd a 3. megjegyzést)	N.sz.

N.sz.:	Nem szükséges.
MTCcsap:	legnagyobb megengedett koncentráció a csapnál (vagy az adott anyag európai pozitív listára való felvétele céljából kiadott ECHA-véleményben foglalt számítás, vagy a 10/2011/EU bizottsági rendelet ⁽¹⁾ szerinti specifikus migrációs határérték alapján, 10 %-os allokációs tényezőt és 2 l napi vízfogyasztást figyelembe véve)
GCMS:	gázkromatográfia-tömegspektrometria (előszűrésre használt analitikai módszer)
1. megjegyzés:	E melléklet 5. pontjával összhangban külön kivételeket kell meghatározni.
2. megjegyzés:	A fémeket nem kell érzékszervi vizsgálatnak alávetni, mivel általánosan elfogadott, hogy ha az I. mellékletben foglalt parametrikus értékek teljesülnek, valószínűleg nem merülnek fel érzékszervi problémák.
3. megjegyzés:	Attól függően, hogy az anyagösszetétel tartalmaz-e szerves anyagokat.

⁽¹⁾ A Bizottság 10/2011/EU rendelete (2011. január 14.) az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő műanyagokról és műanyag tárgyakról (HL L 12., 2011.1.15., 1. o.).

VI. MELLÉKLET

A. rész

**A hatályon kívül helyezett irányelv és módosításai
(a 26. cikkben említettek szerint)**

A Tanács 98/83/EK irányelve (HL L 330., 1998.12.5., 32. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács 1882/2003/EK rendelete (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.)	Csak a II. melléklet 29. pontja
Az Európai Parlament és a Tanács 596/2009/EK rendelete (HL L 188., 2009.7.18., 14. o.)	Csak a melléklet 2.2. pontja
A Bizottság (EU) 2015/1787 irányelve (HL L 260., 2015.10.7., 6. o.)	

B. rész

**A nemzeti jogba való átültetésre vonatkozó határidők
(a 26. cikkben említettek szerint)**

Irányelv	Átültetés határideje
98/83/EK	2000. december 25.
(EU) 2015/1787	2017. október 27.

VII. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

Az 98/83/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk, 1. pont	2. cikk, 1. pont
2. cikk, 2. pont	2. cikk, 2. pont
–	2. cikk, 3–11. pont
3. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés
–	3. cikk, (2) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés
3. cikk, (3) bekezdés	3. cikk, (4) bekezdés
–	3. cikk, (5) és (6) bekezdés
4. cikk, (1) és (2) bekezdés	4. cikk, (1) és (2) bekezdés
–	4. cikk, (3) bekezdés
5. cikk	5. cikk
6. cikk	6. cikk
–	7. cikk
–	8. cikk
–	9. cikk
–	10. cikk
–	11. cikk
–	12. cikk
7. cikk, (1) bekezdés	13. cikk, (1) bekezdés
7. cikk, (2) bekezdés	13. cikk, (2) bekezdés, bevezető fordulat
–	13. cikk, (2) bekezdés, a)–e) pont
7. cikk, (3) bekezdés	13. cikk, (3) bekezdés
7. cikk, (4) bekezdés	–
7. cikk, (5) és (6) bekezdés	13. cikk, (4) és (5) bekezdés
–	13. cikk, (6)–(8) bekezdés
8. cikk, (1) bekezdés	14. cikk, (1) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés	14. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés
–	14. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
8. cikk, (3) bekezdés	14. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
–	14. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
8. cikk, (4) bekezdés	14. cikk, (5) bekezdés
8. cikk, (5) bekezdés	–
8. cikk, (6) bekezdés	14. cikk, (6) bekezdés
8. cikk, (7) bekezdés	14. cikk, (4) bekezdés, bevezető fordulat, a) pont

Az 98/83/EK irányelv	Ezen irányelv
–	14. cikk, (4) bekezdés, b) és c) pont
9. cikk, (1) bekezdés, első mondat	15. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, bevezető fordulat
–	15. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a) és c) pont
9. cikk, (1) bekezdés, második mondat	15. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
9. cikk, (1) bekezdés, harmadik mondat	15. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés
9. cikk, (2) bekezdés	–
9. cikk, (3)–(6) bekezdés	15. cikk, (2)–(5) bekezdés
9. cikk, (7) bekezdés	18. cikk, (1) bekezdés, e) pont
9. cikk, (8) bekezdés	15. cikk, (6) bekezdés
–	16. cikk
10. cikk	–
11. cikk	20. cikk
12. cikk	22. cikk
13. cikk, (1) bekezdés	17. cikk, (1) bekezdés
–	17. cikk, (2) és (3) bekezdés
13. cikk, (2)–(6) bekezdés	–
–	18. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a)–d) pont
–	18. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
–	18. cikk, (2)–(5) bekezdés
–	19. cikk
–	21. cikk
–	23. cikk
–	25. cikk
14. cikk	–
15. cikk	–
16. cikk	26. cikk
17. cikk	24. cikk
18. cikk	27. cikk
19. cikk	28. cikk
I. melléklet, A. rész	I. melléklet, A. rész
I. melléklet, B. rész	I. melléklet, B. rész
I. melléklet, C. rész	I. melléklet, C. rész
–	I. melléklet, D. rész
II. melléklet, A. rész, 1. és 2. pont,	II. melléklet, A. rész, 1. és 2. pont
II. melléklet, A. rész, 3. pont	–
–	II. melléklet, A. rész, 3. pont

Az 98/83/EK irányelv	Ezen irányelv
II. melléklet, A. rész, 4. pont	II. melléklet, A. rész, 4. pont
II. melléklet, B. rész, 1. pont	–
II. melléklet, B. rész, 2. pont	II. melléklet, B. rész, 1. pont
II. melléklet, B. rész, 3. pont	II. melléklet, B. rész, 2. pont
II. melléklet, C. rész	II. melléklet, C. rész
II. melléklet, D. rész, 1. és 2. pont	II. melléklet, D. rész, 1. és 2. pont
–	II. melléklet, D. rész, 3. pont
II. melléklet, D. rész, 3. pont	II. melléklet, D. rész, 4. pont
III. melléklet, első albekezdés	III. melléklet, első albekezdés
–	III. melléklet, második albekezdés
III. melléklet, második albekezdés	III. melléklet, harmadik albekezdés
III. melléklet, A. rész, első és második albekezdés	–
III. melléklet, A. rész, harmadik albekezdés, a)-f) pont	III. melléklet, A. rész
III. melléklet, B. rész, 1. pont, első albekezdés	III. melléklet, B. rész, 1. pont, első albekezdés
III. melléklet, B. rész, 1. pont, második albekezdés	–
III. melléklet, B. rész, 1. pont, harmadik albekezdés és 1. táblázat	III. melléklet, B. rész, 1. pont, második albekezdés és 1. táblázat
III. melléklet, B. rész, 1. pont, 2. táblázat	–
III. melléklet, B. rész, 2. pont	III. melléklet, B. rész, 2. pont
–	III. melléklet, B. rész, 3. pont
IV. melléklet	–
V. melléklet	VII. melléklet
–	IV. melléklet
–	V. melléklet
–	VI. melléklet